№ 12. Brześć nad Bugiem, dn. 1 listopada 1922 r. Rok II.

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA POLESKIEGO

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: Brześć n|B., Poleski Urząd Wojewódzki.

Cena pojedyńczego egzem. 1600 mk. Ogłoszenia po 60 mk. za wiersz szpaltowy za tekstem.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO.

DZIAŁ URZĘDOWY.

I.

Wykaz Ustaw i Rozporządzeń, ogłoszonych w ciągu miesiąca października 1922 r. w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej i w Monitorze Polskim, mających moc obowiązującą na terenie Województwa Poleskiego.

437.

W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej:

Nr. 83 z dnia 1 października 1922 r.

Poz. 740. Ustawa z dnia 26 września 1922 r. w przedmiocie uzupełnienia art. 1 ustawy z dnia 28 lutego 1919 r. w sprawie nazwy monety Polskiej (Dz. P. P. P. Nr. 20 poz. 230).

Poz. 741. Ustawa z dnia 26 września 1922 r. w przedmiocie wypuszczenia 8% państwowej pożyczki złotej z 1922 r.

Poz. 743. Układ Polsko-Niemiecki w przedmiocie amnestji na górnośląskim obszarze plebiscytowym, podpisany w Opolu dnia 21-go czerwca 1922 r. (zatwierdzony ustawą z dnia 27 lipca 1922 r. Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 581).

Poz. 744. Konwencja handlowa, podpisana w Warszawie dn. 27 czerwca 1922 roku pomiędzy Polską a Szwajcarją.

Poz. 745. Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 14 września 1922 r. w przedmiocie przedłużenia terminu ulg celnych, stosowanych do towarów, nadanych do górnośląskiej części województwa śląskiego.

Poz. 746. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 14 września 1922 r. o bezpośredniej komunikacji towarowej pomiędzy Polską i Austrją.

Nr. 84 z dnia 6 października 1922 r.

Poz. 748. Ustawa z dnia 25 września 1922 r. o kredycie Skarbu Państwa w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej.

Poz. 749. Ustawa z dnia 25 września 1922 r. o dalszej emisji biletów Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej.

Poz. 754. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 15 września 1922 r. w przedmiocie uwolnienia od opłaty stemplowej aktów przelewu papierów wartościowych imiennych, będących obligami Państwa Polskiego.

Nr. 85 z dnia 7 października 1922 r.

Poz. 758. Dekret o zwołaniu Sejmu Śląskiego.

Poz. 759. Ustawa z dnia 22 września 1922 r. w przedmiocie ratyfikacji układu pomiędzy Estonją, Finlandją, Łotwą i Polską, podpisanego w Warszawie dnia 17 marca 1922 roku.

Poz. 760. Ustawa z dnia 22 września 1922 r. w przedmiocie ratyfikacji konwencji i umów z protokułami końcowemi Światowego Związku Pocztowego, podpisanych w Madrycie 30 listopada 1920 r.

Poz. 761. Ustawa z dnia 23 września 1922 r. o ratyfikacji konwencji, urządzającej żeglugę powietrzną, podpisanej w Paryżu dnia 13 października 1919 roku.

Poz. 762. Ustawa z dnia 26 września 1922 r. w przedmiocie ratyfikacji przystąpienia Polski do międzynarodowej konwencji, dotyczącej ruchu automobilowego, zawartej w Paryżu dnia 11 października 1909 roku.

Poz. 763. Ustawa z dnia 25 września 1922 r. zmieniająca niektóre postanowienia ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu sędziów i prokuratorów (wymiar sprawiedliwości) Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 436) i nowel do tej ustawy z dnia 23 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 351) i z dnia 7 kwietnia 1922 roku. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 214).

Poz. 764. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 14 września 1922 r. w przedmiocie zebrań kontrolnych.

Nr. 86 z dnia 11 października 1922 r.

Poz. 770. Ustawa z dnia 22 września 1922 r. w przedmioce zmiany granic oraz rozwiązywania i tworzenia gmin wiejskich na obszarze b. zaborów rosyjskiego i austrjackiego.

Poz. 772. Ustawa z dnia 23 września 1922 r. w przedmiocie przystąpienia Polski do sanitarnej konwencji paryskiej z dnia 17 stycznia 1922 r.

Poz. 773. Ustawa z dnia 26 września 1922 r. w przedmiocie ratyfikacji polsko-niemieckiego układu, dotyczącego przejęcia administracyjnych spraw spornych, spraw, dotyczących rozdziału podatków, oraz administracyjnych spraw uchwałowych, jako też przewodów na skutek środków prawnych w sprawach podatków Rzeszy, podatków państwowych i w sprawach podatków kościelnych na górnośląskim obszarze plebiscytowym, podpisanago w Poznaniu dnia 26 sierpnia 1922 r.

Poz. 774. Ustawa z dnia 26 września 1922 r. w przedmiocie ratyfikacji konwencji handlowej między Polską a Austrją, podpisanej w Warszawie dnia 25 września 1922 r.

Poz. 775. Ustawa z dnia 26 września 1922 r. w przedmiocie tymczasowego unormowania stosunków handlowych i żeglugowych między Polską a terytorjum Kłajpedy.

Nr. 87 z dnia 17 października 1922 r.

Poz. 780. Ustawa z dnia 26 września 1922 r. o ogłoszeniach dokonywanych w Orędowniku Rzeszy Niemieckiej i w Orędowniku Państwa Pruskiego.

Poz. 781. Ustawa z dnia 26 września 1922 r. w przedmiocie umów dotyczących sprzedaży nieruchomości ziemskich i miejskich na obszarze Ziemi Wileńskiej i Województw: nowogródzkiego, poleskiego, i wołyńskiego i powiatów: białostockiego, bielskiego, sokólskiego, grodzieńskiego i wołkowyskiego województwa białostockiego.

Poz. 782. Układ z dnia 29 kwietnia 1922 r. zawarty między Rzecząpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką w sprawie ułatwień dotyczących ruchu granicznego (zatwierdzony ustawą z dnia 28 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 71 poz. 637).

Poz. 783. Oświadczenie Rządowe z dnia 8-go września 1922 r. w przedmiocie przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Międzynarodowego Porozumienia z dnia 18 maja 1904 roku i do Międzynarodowej Konwencji z dn. 4 maja 1910 roku, podpisanych w Paryżu, dotyczących zwalczania handlu żywym towarem.

Nr. 88 z dnia 20 października 1922 r.

Poz. 785. Ustawa z dnia 21 września 1922 r. w przedmiocie uchylenia podatków (opłat) od przyrostu wartości oraz o pobieraniu przez ciała samorządne opłat od umów o przejście własności nieruchomości.

Poz. 786. Ustawa z dnia 22 września 1922 r. o ulgach dla nowowznoszonych budowli.

Poz. 787. Ustawa z dnia 25 września 1922 r. o podwyższeniu kapitału zakładowego Państwowego Banku Rolnego i zmianie art. 3 i 5 ustawy z dnia 10 czerwca 1921 roku w przedmiocie utworzenia Państwowego Banku Rolnego (Dz. U. R. P. Nr. 59 poz. 369).

Poz. 788. Ustawa z dnia 26 września 1922 r. w przedmiocie upoważnienia Ministra Robót Publicznych do wydawania przepisów ulgowych w dziedzinie budownictwa.

Poz. 789. Ustawa z dnia 26 września 1922 r. o zmianie artykułów rosyjskiej ustawy o pracy w przemyśle (Zb. Pr. Ces. Ros. tom XI, część II wydanie z 1913 r.) austr. ustawy przemysłowej w brzmieniu noweli z dnia 5 lutego 1907 r. (austr. Dz. Ust. P. Nr. 26) ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. z 1920 r. Nr. 2 poz. 7), dotyczączących wymiaru grzywien za przekroczenie przepisów prawnych o stosunku pracy w przemyśle.

Poz. 790. Ustawa z dnia 26 września 1922 r. w przedmiocie zmiany stawek gminnego podatku gruntowego na obszarze województw: nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego, powiatów: grodzieńskiego i wołkowyskiego oraz gmin: białowie-

skiej, masiewskiej i suchopolskiej powiatu bielskiego województwa białostockiego.

Poz. 791. Ustawa z dnia 26 września 1922 r. o uregulowaniu prawa wyboru obywatelstwa polskiego przez obywateli b. cesarstwa austrjackiego lub b. królestwa węgierskiego i prawa wyboru obywatelstwa obcego przez b. obywateli tych państw, posiadających obywatelstwo polskie.

Poz. 792. Konwencja dotycząca niefortyfikowania i zneutralizowania Wysp Alandzkich, podpisana w Genewie dnia 20 października 1921 r. (zatwierdzona ustawą z dnia 18 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 43 poz. 359).

Poz. 795. Oświadczenie Rządowe z dnia 21 września 1922 r. w przedmiocie przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Międzynarodowej Konwencji Radjotelegraficznej, podpisanej w Londynie dn. 5-go lipca 1912 r.

Poz. 796. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 15 września 1922 r. w przedmiocie jednolitego tekstu przepisów ustawowych o opodatkowaniu spadków i darowizn na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej.

Nr. 89 z dnia 20 października 1922 r.

Poz. 800. Ustawa z dnia 22 września 1922 r. o kosztach postępowania przed Najwyższym Trybunałem Administracyjnym.

Poz. 805. Ustawa z dnia 25 września 1922 r. o kontroli nad długami Państwa.

Poz. 806. Ustawa z dnia 25 września 1922 r. w przedmiocie uzupełnienia ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. Nr. 70 poz. 462).

Poz. 807. Ustawa z dnia 26 września 1922 r. w przedmiocie ustalenia wartości celem wymiaru opłat stemplowych.

Poz. 810. Ustawa z dnia 26 września 1922 r. o opłacie za nadzór nad zakładami ubezpieczeń.

Poz. 811. Ustawa z dnia 26 września 1922 r. w przedmiocie rozbudowy miast.

Poz. 812. Ustawa z dnia 26 września 1922 roku w przedmiocie wstrzymania eksmisji dzierżawców gruntów, zajętych pod budynki i położonych w obrębie miast, miasteczek, wsi i osad na obszarze Ziemi Wileńskiej i województw: nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego oraz powiatów: bielskiego, grodzieńskiego, wołkowyskiego, sokólskiego i białostockiego województwa białostockiego.

Poz. 813. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 września 1922 r. w sprawie zmiany przepisów o djetach i kosztach podróży.

Poz. 814. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 września 1922 r. w przedmiocie podwyższenia opłat ustanowionych w dekretach z dnia 4 lutego 1919 roku o opłatach na wynalazki, o ochronie wzorów rysunkowych i modeli i o ochronie znaków towarowych.

Poz. 815. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 września 1922 r. w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej ustawy z dnia 29 kwietnia 1919 roku o zatwierdzaniu i zmianie statutów spółek akcyjnych na województwa: nowogródzkie, poleskie i wołyńskie, powiaty: grodzieński i wołkowyski oraz gminy: białowieską, masiewską i suchopolską powiatu bielskiego województwa białostockiego.

Poz. 816. Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 5 października 1922 r. w przedmiocie zmiany rozporządzenia z dnia 31 grudnia 1920 r. o ograniczeniu obrotów dewizami i walutami zagranicznemi.

Poz. 817. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 5 października 1922 r. w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 15 stycznia 1921 r. w przedmiocie wykonania rozporządzenia o ograniczeniu obrotów dewizami i walutami zagranicznemi.

Poz. 818. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 5 października 1922 r. w przedmiocie wydawania przez delegatów Ministerstwa Skarbu pozwoleń na wywóz kruszców szlachetnych.

Nr. 90 z dnia 25 października 1922 r.

Poz. 822. Ustawa z dnia 21 września 1922 r. w przedmiocie ochrony drobnych dzierżawców rolnych, b. czynszowników oraz „wolnych ludzi" na obszarze województw: nowogródzkiego, poleskiego, wołyńskiego i powiatów: grodzieńskiego, wołkowyskiego, wołożyńskiego, wilejskiego, wileńskiego, oszmiańskiego, trockiego, święciańskiego, brasławskiego, duniłowiczowskiego, dziśnieńskiego, lidzkiego i gmin: białowieskiej, masiewskiej oraz suchopolskiej powiatu bielskiego.

Poz. 823. Ustawa z dnia 21 września 1922 r. w przedmiocie tytułu inżyniera.

Poz. 824. Ustawa z dnia 23 września 1922 r. o budowie portu w Gdyni.

Poz. 825. Ustawa z dnia 25 września 1922 r. w przedmiocie nadania wierzytelnościom b. rosyjskiego Banku Włościańskiego i b. rosyjskiego Państwowego Ziemskiego Banku Szlacheckiego na terenie Ziemi Wileńskiej, województw: nowogródzkiego, poleskiego, wołyńskiego i powiatów: białostockiego, sokólskiego, bielskiego, grodzieńskiego i wołkowyskiego w województwie białostockiem prawa przywilejów, obciążających dobra nieruchome.

Poz. 827. Ustawa z dnia 26 września 1922 r. w przedmiocie skutków prawnych zatajenia części ceny w umowach o sprzedaż lub zamianę.

Poz. 828. Ustawa z dnia 26 września 1922 r. dotycząca kwalifikacji zawodowych do nauczania w szkołach średnich ogólno-kształcących i seminarjach nauczycielskich państwowych i prywatnych.

Poz. 829. Ustawa z dnia 26 września 1922 r. o zasadach powszechnego samorządu wojewódzkiego, a w szczególności województwa lwowskiego, tarnopolskiego i stanisławowskiego.

Poz. 832. Nowela z dnia 23 września 1922 r. do ustawy z dnia 27 stycznia 1922 r. w przedmiocie upoważnienia osób, uprawiających działki ziemi na cudzych gruntach na obszarze województw: nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego oraz powiatów: grodzieńskiego, wołkowyskiego i białowieskiego województwa białostockiego do czasowego użytkowania uprawianych przez nich gruntów i zajętych pomieszczeń (Dz. U. R. P. Nr. 10 poz. 68).

Poz. 836. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 30 września 1922 r. w sprawie zmiany w przepisach o kolejności przyjmowania ładunków nadawanych do wysyłania, oraz o wykonaniu planu przewozowego na zasadzie kolejności.

Poz. 839. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 12 października 1922 r. o uzupełnieniu i zmianach taryfy osobowej i bagażowej, obowiązującej na polskich kolejach państwowych.

Poz. 841. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 7 października 1922 r. w przedmiocie zmiany opłat za urzędowe świadectwa zdrowia.

Poz. 842. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 12 października 1922 r. o taksie aptekarskiej.

Poz. 843. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 11 października 1922 r. w sprawie zaprowadzenia wzajemnej wymiany paczek pocztowych między Polską a krajami: Estonją, Kanadą, Palestyną, Wielką Brytanją i Irlandją.

Poz. 844. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 11 października 1922 r. w sprawie zaprowadzenia wymiany listów z podaną wartością z zagranicą.

Nr. 91 z dnia 27 października 1922 r.

Poz. 846. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 października 1922 r. w przedmiocie ustanowienia Dyrekcji ceł, jako okręgowych władz II instancji na obszarze b. zaboru rosyjskiego i austrjackiego.

Poz. 847. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 12 października 1922 r. o zmianach i uzupełnieniach Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Nr. 92 z dnia 31 października 1922 r.

Poz. 849. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 2 października 1922 r. w przedmiocie zmian w opodatkowaniu wina musującego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Poz. 850. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 października 1922 r. w sprawie podwyższenia podatku spożywczego od cukru na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Poz. 851. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 października 1922 roku w przedmiocie zmian w postanowieniach w opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Poz. 853. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 30 września 1922 r. w przedmiocie przedłużenia mocy prawnej patentów na wynalazki oraz świadectw ochronnych na wzory rysunkowe, modele i znaki towarowe, udzielonych na zasadzie poprzednio obowiązujących ustaw.

Poz. 854. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 30 września 1922 roku w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 14 października 1921 roku o udzielaniu koncesji na koleje żelazne prywatne.

Poz. 857. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 21 października 1922 r. o komunikacji między stacjami kolei polskich a stacją Wołoczyska kolei południowo-zachodnich i stacjami kolei ukraińskich a stacją Podwołoczyska polskich kolei państwowych.

Poz. 858. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 25 października 1922 r. o podwyższeniu taryfy osobowej wąskotorowych kolei państwowych oraz prywatnych, znajdujących się w zarządzie państwowym, położonych w obrębie dyrekcji kolei państwowych w Warszawie, Radomiu, Wilnie i Lwowie.

Poz. 859. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 23 października 1922 r. o rozciągnięciu na przewozy kolejami wąskotorowemi zmian i uzupełnień taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Poz. 862. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 16 października 1922 r. w przedmocie częściowej zmiany rozporządzenia o dopuszczeniu przedsiębiorstw ekspedycyjnych do pośrednictwa w załatwieniu formalności celnych.

Poz. 863. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 18 października 1922 r. o zamknięciu subskrypcji na 5% długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z r. 1920.

Poz. 864. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 20 października 1922 r. w przedmiocie wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 1922 r. o podwyższeniu podatku spożywczego od cukru na obszarze Rzeczypospolitej.

Poz. 865. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 20 października 1922 r. o zmianie cennika detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych oraz o ściągnięciu dodatkowej opłaty monopolowej od zapasów tychże wyrobów, jakoteż w sprawie nowego ustalenia wysokości zysku monopolowego i rabatu dla sprzedawców.

Poz. 866. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 12 października 1922 r. w przedmiocie zwrotu kosztów kancelaryjnych przez pracodawców, którzy przyjęli do pracy pracowników, poleconych przez państwowe urzędy pośrednictwa pracy.

438.

W Monitorze Polskim:

Nr. 225 z dnia 4 października 1922 r.

Poz. 151. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 22 września 1922 r. w przedmiocie zmiany terminu pierwszych wyborów do rad Izb Lekarskich.

Nr. 235 z dnia 16 października 1922 r.

Poz. 156. Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego z dnia 5 września 1922 r. w przedmiocie stosowania przepisów technicznych przy wykonywaniu robót mierniczych, związanych z likwidacją serwitutów na terenie b. zaboru rosyjskiego.

Nr. 237 z dnia 18 października 1922 r.

Poz. 158. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 13 września 1922 r. w przedmiocie zmian rozporządzenia o odraczaniu wpłaty należności celnych przez dyrekcje Kolei Państwowych.

Nr. 239 z dnia 20 października 1922 r.

Poz. 160. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 11 października 1922 r. o ustaleniu taksy tymczasowej płac dziennych i akordowych dla mierniczych górniczych na obszarze b. zaboru rosyjskiego.

Nr. 240 z dnia 21 października 1922 r.

Poz. 161. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 11 października 1922 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w przedmiocie opłat manipulacyjnych od pozwoleń, wydawanych na wywóz towarów za granicę, względnie przywóz takowych z zagranicy i przewóz tranzytowy.

Nr. 242 z dnia 24 października 1922 r.

Poz. 163. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 5 października 1922 r. w przed-

miocie mianowania urzędników pięciu najniższych stopni służbowych.

Nr. 248 z dnia 31 października 1922 r.

Poz. 169. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 16 października 1922 r. w sprawie statutu Komitetu Lotnictwa Cywilnego.

II.

439.

Zasadniczy regulamin o utrzymaniu rzeźni i dokonywaniu rzezi zwierząt oraz o oględzinach przywozowego mięsa w Województwie Poleskiem.

(Wydany na mocy i w rozwinięciu Art. 1108 Tom. XIII Zbiór praw. b. Cesar. Rosyjskiego).

1) Rzeź zwierząt w rzeźniach, lub miejscach do tego przeznaczonych może odbywać się tylko pod nadzorem lek. weter. lub zatwierdzonych przez właściwe władze oglądaczy, którzy winni szczegółowo badać (z zastosowaniem termometrowania) każdą sztukę przed i po zabiciu.

2) Przy dopuszczaniu zwierząt do rzezi oraz brakowaniu (niedopuszczaniu do użycia) produktów mięsnych lek. weter. i oglądacze winni stosować „przepisy oględzin produktów mięsnych", zatwierdzone przez rosyjskiego Ministra Spraw Wewnętrznych z 21 września 1904 r. dopóki takowe będą obowiązywały.

3) Zwierzęta nie zaopatrzone w ustanowione paszporty pochodzenia lub świadectwa lekarzy wet. nie mogą być dopuszczane do rzezi.

4) Zwierzęta zdrowe, niezaopatrzonew wymienione dokumenty, mają być skierowane do zarządu miasta lub gminy dla umieszczenia ich na koszt właścicieli w odosobnieniu, z którego mogą być zwalniane po stwierdzeniu miejsca ich pochodzenia i stanu zdrowia przez państwowego lek. wet. na koszt właściciela.

Zwierzęta chore na choroby zaraźliwe, lub podejrzane, mają być odosobniane w odpowiednich ubikacjach przy rzeźniach lub w innych urządzanych przez zarządy miast lub gmin.

W razie niedopuszczenia do rzezi lub konfiskaty, po dokonaniu rzezi, produktów mięsnych, lek. weter. lub oglądacze winni sporządzać przy świadkach krótkie protokuły, wyjaśniające przyczyny decyzji z wyszczególnieniem, w razie konfiskaty, zauważonych zmian patalogicznych (chorobowych).

UWAGA: Przy konfiskacie organów wewnętrznych, jako to: płuca, wątroba, śledziona, serce, nerki, kiszki,—protokuł ma być sporządzony tylko na żądanie właściciela.

5) Każde zwierzę, dopuszczone do rzezi, winne być zapisane do specjalnej księgi, ze wskazaniem nazwiska właściciela, miejsca pochodzenia, paszportu lub świadectwa lek. weter. (wymienione dokumenty mają być przechowywane w kancelarji rzeźni w ciągu roku). W tejże księdze odnotowuje się zauważone zmiany chorobowe, które wywołały konfiskatę mięsnych produktów, lub ograniczenia w ich użytkowaniu.

6) Lek. weter. lub oglądacz jest obowiązany przedstawiać przez właściwego powiatowego lek. weter. ustanowione sprawozdania o działalności rzeźni i poborze podatku procentowego do Inspektoratu Weterynarji.

II.

7) Rzeź może się odbywać codziennie, z wyjątkiem dni świątecznych, w godzinach, oznaczonych przez Zarządy gmin miejskich i wiejskich, a zatwierdzonych przez Starostwo względnie w miastach wydzielonych z powiazów przez Urząd Wojewódzki.

8) Przy ustanawianiu czasu rzezi należy brać pod uwagę: 1) warunek, że rzeź i oględziny mogą odbywać się tylko od wschodu do zachodu słońca, 2) porę roku, 3) miejscowe wymagania aprowizacji i warunki handlowe, 4) średnią ilość zabijanych dziennie zwierząt, 5) warunki techniczne rzeźni, i 6) wywóz mięsa, jeżeli ma miejsce.

UWAGA 1-sza: W soboty rzeź może być dopuszczana i po zachodzie słońca, lecz tylko przy dobrem, białem, elektrycznem, acetylenowem lub gazo-naftowem oświetleniu.

UWAGA 2-ga: Zwierzęta, dostarczone do rzeźni na godzinę przed zakończeniem terminu uboju, mogą być przez lek. weter. lub oglądacza niedopuszczane do zabicia—jeżeli uzna, że rzeź nie może być ukończoną przed zamknięciem rzeźni.

III.

9) Zarządy miejskie ustanawiają opłaty: 1) Za korzystanie z rzeźni, kiszkarni i oględzin, 2) za obowiązkowe badanie mięsa wieprzowego na trychiny i 3) na fundusz asekuracyjny, pozostający na rachunku danego Zarządu miejskiego, lub gminy, z którego wydają się odszkodowania za skonfiskowane produkty mięsne.

10) Przy ustanawianiu wymienionych w § 9 opłat należy brać pod uwagę, żeby takowe nie wpływały na znaczniejsze zwiększenie cen mięsa i przedewszystkiem pokrywały koszty utrzymania rzeźni i jej remontu oraz utrzymania dozoru weterynaryjnego.

Wyżej wspomniane opłaty podlegają każdorazowo zatwierdzeniu przez Urząd Wojewódzki,

11) Wszelkie opłaty, ustanowione w § 9 oraz ustanowiony na rzecz skarbu podatek procentowy od zwierząt, mają być uiszczane przed dopuszczaniem takowych do rzeźni, a właścicielom zwierząt wydawane kwity ze specjalnych kwitarjuszy, wydawanych przez urząd miejski, lub gminę.

12) Opłaty za obowiązkowe oględziny mięsa wieprzowego na trychiny mają być używane przedewszystkiem na zaopatrzenie w niezbędne utensylja do tych oględzin, na specjalną opłatę dozoru weterynaryjnego i w razie potrzeby sił pomocniczych, oraz na wydawanie premji w wypadkach rozpoznania trychin przy badaniu.

13) Ogólny dozór nad rzeźniami należy do Wojewódzkiego Inspektora Weterynarji oraz do właściwych lek. pow. weter., którzy mają obowiązek rewidować rzeźnie nie mniej jak 2 razy do roku i o rezultacie rewizji składać raporty Wojewodzie Poleskiemu.

IV.

14) Bezpośredni dozór pod względem weterynaryjno-sanitarnym i nad wykonaniem ustanowionych przepisów i utrzymywaniem rzeźni w porządku, należy do lekarza weter. lub oglądacza, którzy w razie potrzeby winni zwracać się pisemnie do właściwego Zarządu miejskiego, lub gminnego, lub też do policji o usunięcie zauważonych nieprawidłowości lub naruszenia przepisów.

W razie zaś, kiedy wymienione Zarządy lub policja nie usuną zauważonych nieprawidłowości, lub naruszenia przepisów, lek. weter. lub oglądacz zawiadamia o tem, celem spowodowania właściwej interwencji, pow. lek. wet., który o tem podaje do wiadomości Wojew. Inspektora Weterynarji.

V.

15) Do wykonywania rzezi mogą być dopuszczani tylko ludzie w wieku od 18 lat, znajdujący się w stanie trzeźwym i zaopatrzeni w świadectwa lekarskie, że nie cierpią na choroby zaraźliwe. Świadectwa powyższe mają być dostarczane 2 razy rocznie, w razie zaś wątpliwości lekarz weter. lub oglądacz może zarządać dodatkowych oględzin lekarskich w każdym czasie.

16) W czasie dokonywania rzezi zabrania się dostępu do rzeźni dzieciom do 16 lat i wogóle wszystkim osobom postronnym.

17) Osoby zajęte przy rzezi winny zachować porządek, czystość, spokój i stosować się do istniejących przepisów, oraz wykonywać wskazówki i prawne wymagania lek. weter. lub oglądacza, którzy mają prawo osoby, niechcące zachowywać przepisów i wymagań, opartych na prawie, usuwać z rzeźni, zwracając się w razie potrzeby do policji o pomoc.

18) Osoby, zajęte przy rzezi, powinny być ubrane w wielkie, czyste fartuchy (płócienne lub ceratowe) z rękawami.

19) W rzeźni zabrania się detalicznego handlu mięsem.

VI.

20) Na mięso, uznane za bezwzglednie zdatne do użytku, nakładają się stemple koloru niebieskiego, a na mięso, uznane za zdatne do użycia po dokładnem przegotywaniu w drobnych kawałkach-stempel koloru czerwonego. Stemple należy nakładać na wszystkie kończyny oraz na wszystkie części sztuki, na jakie te są dzielone w jatkach przed sprzedażą detaliczną.

Stemple powinny zawierać inicjały rzeźni i datę oględzin.

12) Wszelkie skonfiskowane produkty mięsne (niezdatne do użytku) a szczególnie takie, które mogą zarażać ludzi lub zwierzęta, powinny być niszczone pod bezpośrednim dozorem weterynaryjnym. Niszczenie musi być dokonywane drogą przegotowywania w specjalnych kotłach lub oblewania naftą, albo karbolem i następnie zakopywane do ziemi.

22) Kiszki, po wyjęciu z zabitego zwierzęcia, przenoszą się niezwłocznie do specjalnego oddziału (kiszkarni), gdzie obowiązkowo podlegają oczyszczeniu z zawartości i przemyciu i tamże, w razie żądania właściciela, mogą być ostatecznie obrobione i zasolone.

23) Krew, przeznaczona do konsumcji ludzi, może być zbierana tylko do naczyń czystych, metalowych i z zachowaniem wszelkiej niezbędnej czystości.

UWAGA: Krew może być sprzedawana do karmienia ludzi, świń lub kur, lub dla celów technicznych.

24) Codzień, po ukończeniu rzezi, rzeźnia powinna być dokładnie oczyszczona, wymyta (podłogi, ścieki, słupy i ściany do wysokości $1^1/_2$ metra) oraz przewietrzona.

Szczególna uwaga powinna być zwrócona na zaopatrzenie rzeźni w czystą wodę w dostatecznej ilości i na to, żeby zimą rzeźnia była dokładnie oczyszczona i stale zaopatrzona w wodę.

25) Wszelkie odpadki od rzezi bydła (zawartość żołądków i kiszek, brudna krew, ścieki i t. p.) mogą być sprzedawane lub oddawane darmo tym osobom, które podejmą się usuwania z rzeźni wymienionych odpadków, w czasie ustanowionym przez Magistrat lub zarządy gminne.

26) Rzeźnie mają być zaopatrzone w specjalne taczki lub wózki ręczne do wywożenia zawartości żołądków i kiszek, oraz do przewożenia kiszek do kiszkarni.

27) Po skończeniu rzezi kiszki, głowy, łój i skóry winne być wywożone z rzeźni tego samego dnia, mogą być zaś pozostawione do następnego dnia, do rozpoczęcia rzezi, całe tusze dla ostygnięcia, jednak na odpowiedzialność ich właścicieli.

28) Na skóry, wypuszczane z rzeźni, winne być nakładane ołowiane plomby z napisem „rzeźnia w . . . . . . “ (nazwa miejscowości).

29) Przy oprawianiu zwierząt lek. weter. lub oglądacz powinien zwracać uwagę, aby robota odbywała się z zachowaniem czystości i z pośpiechem i żeby skóry przy zdejmowaniu nie uległy pocięciu nożami.

UWAGA: Lek. weter. lub oglądacz mają prawo usuwać od rzezi i oprawiania te osoby, które pracują nieumiejętnie, lub niesprawnie, albo nie stosują się do prawnych wymagań lek. weter. lub oglądacza.

30) Jest pożądane, żeby magistraty lub Zarządy gminne dopuszczały do wykonywania rzezi i oprawiania tylko wykwalifikowanych specjalistów, którzyby brali na siebie odpowiedzialność za swoją pracę.

Wynagrodzenie tych specjalistów, pobierane bezpośrednio od właścicieli zwierząt, podlega zatwierdzeniu przez Zarząd miejski lub gminny.

W każdym razie rzeźnia winna być zabezpieczona w dostateczną ilość rzeźników, liczbę których określa Zarząd miejski lub gminny w zależności od czasu i ilości zabijanych zwierząt.

31) Zabrania się męczenia, głodzenia, bicia i kaleczenia zwierząt, przeznaczonych na rzeź.

32) Zabrania się oprawiania na podłodze zabitych sztuk.

33) Zabrania się wpuszczania do rzezni psów.

34) Zabrania się nadymania mięsa; płuca przy rzezi rytualnej mogą być nadymane specjalnemi miechami, a nie ustami, jak to praktykuje się przez rzeźników.

35) Mięso z rzeźni może być wywożone tylko w specjalnych wozach, obitych wewnątrz blachą i utrzymanych w czystości, w wyjątkowych razach można dopuszczać wywożenie mięsa w wozach, wyścielanych świeżą, czystą słomą.

W czasie przewożenia zabrania się furmanowi siadania na mięsie.

VII.

36) Wszystkie mięsne produkty przywozowe muszą być zaopatrzone w świadectwa lekarzy weter. lub oglądaczy i przez nich ostemplowane. Jeżeli na miejscu rzezi niema lek. weter. lub oglądacza, to mięso winno być zaopatrzone w zaświadczenie od

miejscowego Sołtysa, lub Wójta, że pochodzi ze zdrowego zwierzęcia.

37) Wszystkie mięsne produkty mogą być dostarczane tylko w czystych, wysłanych czystą, świeżą słomą wozach i zakryte od kurzu lub śniegu albo deszczu.

38) Przywiezione mięsne produkty podlegają oględzinom w rzeźni lub w specjalnie przeznaczonych do tego ubikacjach przez lek. weter lub oglądacza, którzy zwracają uwagę na świeżość, czystość stempla, badają dokumenty i następnie dokonywują szczegółowych oględzin, a wieprzowinę badają na trychiny.

39) Przy dopuszczaniu przywozowego mięsa do konsumcji lub przy konfiskacie postępuje się jak wskazano wyżej w § § 2 i 4-ym.

40) Za oględziny przywozowego mięsa Zarządy miejskie lub gminne ustanawiają opłaty: 1) wyższą — na mięsne produkty nie rewidowane przez lek. weter. lub oglądaczy i 2) niższą — za rewidowane. Opłaty te podlegają zatwierdzeniu przez Urząd Wojewódzki.

Badanie na trychiny dokonywa się tylko produktów nierewidowanych pod tym względem.

41) Czas i miejsce oględzin przywożonych produktów mięsnych ustanawiają, po porozumieniu się z właściwym lek. weter. lub oglądaczem, Zarządy miejskie lub gminne, postępujące jak wyżej wskazano w § § 7 i 8-ym.

VIII.

42) Dla częściowego pokrycia strat, wskutek konfiskaty w rzeźni produktów mięsnych, Zarządy miejskie lub gminne ustanawiają opłaty asekuracyjne, przeznaczone na wypłatę odszkodowań za skonfiskowane produkty i administrują zebranymi funduszami, które li tylko na wyżej oznaczony cel mogą być używane.

43) Minimalna opłata ustanawia się drogą doświadczenia, w zależności od ilości sztuk zabijanych w danej rzeźni zwierząt i ilości wypadków konfiskaty, jednak przy ustanawianiu opłaty należy uwzględniać niezbędność sformowania kapitału zapasowego.

44) Odszkodowanie za konfiskaty wydaje się podług oceny komisji, złożonej z lek. wet. lub oglądacza i 2-ch rzeźników, właścicieli, konfiskaty opłacają się podług istniejących cen rynkowych z potrąceniem 20%.

Komisja o swojej decyzji spisuje protokuł, w którym wyszczególnia się przyczyny konfiskaty i ilość skonfiskowanych produktów i ustanowiona cena.

Wynagrodzenie wypłaca Zarząd miejski lub gminny.

45) Za skonfiskowane kawałki mięsa wagi do 2-ch funtów i za części płuc, wątroby i nerek, oraz za śledziony odszkodowania nie wypłaca się, jak również za konfiskaty z powodu zarazy płucnej, kiedy sztuki są zarzynane na mocy rozporządzenia władzy.

IX.

46) Lek. weteryn. lub oglądacz, wrazie zauważenia przed lub po zabiciu zwierzęcia jakiejkolwiek choroby zaraźliwej, obowiązani są zawiadomić o tem bezpośrednio lekarza powiatowego, a ten ostatni Inspektora weterynarji.

47) Zarządy miejskie, lub gminne mają prawo, uwzględniając warunki lokalne, projektować zmiany w niniejszym regulaminie i przedstawiać odpowiednie projekty do zatwierdzenia Urzędowi Wojewódzkiemu.

Brześć n/Bugiem, dnia 28/9 1922 r.

Wojewoda:
(—) Downarowicz

440.

Rozporządzenie Wojewody o targowicach zwierzęcych w Województwie Poleskiem.

Wydane na mocy i w rozwinięciu rozszerzonego dnia 21 grudnia 1921 r. (Dz. Ust. Nr. 4 poz. 30) na Województwo Poleskie Rozporządzenia Tymczasowego Min. Roln. i D. P., w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, w przedmiocie walki z zarazą płucną u bydła rogatego na obszarze Województw: Białostockiego, Kieleckiego, Łódzkiego, Lubelskiego i Warszawskiego (Dz. Ust. R. P. № 49 poz. 302, 1920 r.) oraz na mocy Art. 1125 punkt I-szy Tom XIII zbióru praw b. Ces. Rosyjskiego.

I.

§ 1. W celu zapobiegania szerzenia się chorób zaraźliwych i pomorowych wśród zwierząt domowych ustanawia się, że w miastach, miasteczkach oraz wsiach, gdzie odbywają się, zatwierdzone przez odpowiednie Władze, jarmarki i targi, handel bydłem rogatem, końmi, owcami, kozami i trzodą chlewną, niezależnie od wieku tych zwierząt, może odbywać się tylko na specjalnie urządzonych i utrzymywanych przez zarządy Miejskie lub gminne targowicach zwierzęcych.

§ 2. W miejscowościach, gdzie są urządzone targowice, personel weterynaryjny, policja oraz organa Magistratu lub Zarządu gminnego winny mieć dozór, żeby wszelkie tranzakcje (sprzedaż, kupno, wymiana) wymienionemi w § 1. zwierzętami, nie odbywały się na ulicach, w podwórzach, domach zajezdnych i hotelach oraz za miastem, lub wsią i żeby zwierzęta te były skierowane na targowice, o ile takowe istnieją.

§ 3. Targowice te mają funkcjonować w dni ustanowionych targów i jarmarków, oraz inne, jakie mogą być wyznaczone przez odnośne Zarządy miejskie lub gminne.

§ 4. Targowice zwierzęce powinny być urządzane za miastem lub wsią, lub też na przedmieściu, w miejscowości mało zaludnionej i zamieszkałej, możliwie suchej, równej, z gruntem dobrze przepuszczalnym i dającej możność zaopatrzenia w wodę (ze studni lub wodociągu) do pojenia zwierząt.

§ 5. Projekty planów targowic, z planami sytuacyjnymi przyległej do nich miejscowości, mają być przedstawiane przez Starostów do zatwierdzenia przez Urząd Wojewódzki.

§ 6. Targowice powinny być dobrze ogrodzone (deskami, żerdziami, drutem kolczastym i t. p.) i zaopatrzone w jedne odpowiednie wrota do wpuszczania zwierząt, a wewnątrz podzielone na oddziały: a) dla bydła rogatego, b) koni, c) owiec i kóz, d) trzody chlewnej i zaopatrzone w urządzenia (barjery) do przywiązywania koni i bydła, oraz w dostateczną ilość niewielkich, dających łatwo oczyszczać się, koryt, metalowych lub cementowych, do pojenia zwierząt.

§ 7. Przy targowicach powinien być urządzony opalany lokal dla Komisji Targowej i stróża, oraz ubikacja-poczekalnia dla sprzedawców i nabywców zwierząt oraz ich służby.

§ 8. Targowice powinny być wybrukowane lub szotrowane i po każdym targu lub jarmarku dokładnie oczyszczane.

§ 9. W pobliżu targowic należy urządzać dobrze i mocno ogrodzone zagrody z wrotami, zamykanemi na zamek, dla odosobniania chorych lub podejrzanych zwierząt. W zagrodach tych należy urządzać barjery do przywiązywania zwierząt, utrzymywać je w zupełnej czystości i w razie potrzeby poddawać odkażaniu. Zamiast zagród mogą być urządzane odpowiednie obory lub stajnie.

§ 10. Na targowicę mogą mieć dostęp tylko nabywcy i sprzedawcy zwierząt i ich służba.

§ 11. Przy każdej targowicy powinna być odpowiednio urządzona waga do ważenia zwierząt. Za ważenie może być pobierana opłata.

II.

§ 12. Bezpośredni dozór nad targowicami i kierownictwo targowicami należy do Komisji Targowych, składających się z lekarza weterynaryjnego (państwowego, samorządowego lub wolno-praktykującego), zaangażowanego przez Magistrat lub Zarząd gminy, a w braku lekarza i sanitarjusza weterynaryjnego lub oglądacza, i stale wyznaczonego funkcjonarjusza Magistratu lub gminy, w której odbywają się dane targi lub jarmarki.

§ 13. Do pomocy Komisji Targowej Magistrat lub odpowiednia gmina przeznaczy 1-2 strażników targowych, a nadto Władze Starostwa odpowiednią ilość funkcjonarjuszy Policji Państwowej, dla utrzymania porządku.

§ 14. Czynności Komisji Targowej są następujące: a) lek. weter., sanitarjusz lub oglądacz bada stan zdrowia każdej przyprowadzanej sztuki, z obowiązkowem termometrowaniem bydła rogatego, oraz legalność pochodzenia t. j. paszportu zwierzęcego, w który każde zwierzę powinno być zaopatrzone, b) funkcjonarjusz zaś Magistratu lub gminy opatruje sprawdzone przez lek. wet. świadectwa pieczęcią targową, wpisuje wprowadzone sztuki do księgi „Wykazu spisu spędu zwierząt na targi w (nazwa miejscowości)", pobiera od właściciela zwierzęcia ustanowione opłaty i wydaje z kwitarjusza, wydanego przez właściwy Magistrat lub zarząd gminy, kwit i c) lekarz weterynaryjny robi na paszporcie adnotację, dokąd i w jakim celu wyprowadza się zwierzę.

§ 15. Za korzystanie z targowic i oględziny weterynaryjne, jak również za ważenie zwierząt, Magistraty lub Zarządy gminne mają prawo ustanawiać opłaty od sztuki lub od wagi zwierząt, zatwierdzane przez Urząd Wojewódzki.

§ 16. Kwoty uzyskane z powyższych opłat (§ 15), pozostają w rozporządzeniu właściwego Magistratu lub Zarządu gminnego i mogą być używane tylko na urządzenie, remonty, utrzymanie w czystości targowic, oraz zakup potrzebnych ksiąg, kwitarjuszy, pieczęci, stempli, środków dezynfekcyjnych, wag oraz na wynagrodzenie pracującego na targowicy personelu weterynaryjnego.

UWAGA: O obrocie tych sum Magistraty lub Zarządy gminne, nie później jak 15-go stycznia, składają za ubiegły rok rachunki Urzędowi Wojewódzkiemu.

§ 17. Magistraty lub Zarządy gminne winne składać Starostom, za każdy miesiąc, za podpisem lek. wet., sanitarjusza lub oglądacza, pracującego przy targowicy, sprawozdanie o targu zwierzętami, ze wskazaniem, skąd i jakie zwierzęta były dostawione, dokąd zostały skierowane i w jakim celu, oraz wymieniać, jakie choroby zaraźliwe zostały ujawnione i skąd powyższe zwierzęta były przyprowadzone.

III.

§ 18. Na targowicę mogą być wpuszczane tylko zwierzęta, zaopatrzone w świadectwa lek. wet. lub w ustanowione paszporty zwierzęce, wydawane przez lek. wet. lub oglądaczy, gdzie ostatni funkcjonują, lub też w zaświadczenia od Wójtów albo Sołtysów z miejscowości, gdzie niema oglądaczy.

§ 19. Zwierzęta niezaopatrzone w świadectwa lekarzy weterynaryjnych lub paszporty, lub w paszporty nielegalne, mają być zatrzymywane przez Magistraty lub Zarządy gminne w miejscowościach odosobnionych na koszt właściciela. Zwolnienie może nastąpić dopiero po stwierdzeniu, na koszt właściciela, przez lek. wet., że dane zwierzę pochodzi z miejscowości wolnej od chorób zaraźliwych i pomorowych.

§ 20. Bydło z miejscowości, gdzie istnieje zaraza płucna bydła rogatego, księgosusz i pryszczyca oraz świnie z miejscowości, gdzie istnieje zaraza świń lub różyca, podlegają zabiciu w najbliższej rzeźni a otrzymana ze sprzedaży mięsa suma, po potrąceniu kosztów utrzymania, uboju i t. p. może być zwrócona właścicielowi. Zabiciu w rzeźni podlegają na tych samych warunkach wszystkie zwierzęta, których miejsce pochodzenia nie może być udowodnione.

IV.

§ 21. Niniejsze rozporządzenie w miejscowości, gdzie już są urządzone targowice, obowiązuje po 30-tu dniach od dnia ogłoszenia, w innych miejscowościach targowice mają być urządzone w ciągu 3-ch miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia, które tam wchodzi w życie w tym samym terminie trzymiesięcznym.

§ 22. W razie przekroczenia przepisów, zawartych w niniejszem rozporządzeniu, właściciele zwierząt lub osoby ich zastępujące oraz ich służba będą pociągani do odpowiedzialności sądowej na mocy artykułów 138 i 139 Kodeksu Karnego.

Brześć n/B. dn. 28 września 1922 r. (Nr. VIII 4519/wet.).

Wojewoda:
(—) St. Downarowicz

441.

Rozporządzenie Wojewody o organizacji pomocy leczniczej dla zwierząt.

I.

1. W celu zabezpieczenia możliwie dostępnej i taniej pomocy leczniczej dla zwierząt domowych, oraz dla ułatwienia walki z chorobami zaraźliwemi, będą stopniowo, według uznania Urzędu Wojewódz-

kiego, przy państwowych lub miejskich lekarzach weterynaryjnych urządzone ambulatorja (przychodnie) dla udzielenia pomocy leczniczej zwierzętom.

2. Ambulatorja te będą wydawały, w miarę możności, dostarczane przez Urząd Wojewódzki lekarstwa i instrumenty chirurgiczne, środki opatrunkowe i utensylja apteczne, jakie w danej chwili znajdować się będą w ich dyspozycji. Ambulatorja mają być utrzymywane, a) z opłat za leczenie zwierząt, b) z zapomóg udzielanych przez miasta i sąsiadujące z ambulatorjum gminy, które do tych zapomóg się zobowiążą.

II.

3. Ambulatorja będą prowadzone przez państwowych lub miejskich lek. wet., którzy w miejscu swojego zamieszkania winni oglądać przyprowadzane do nich chore zwierzęta, codziennie, za wyjątkiem niedziel i uroczystych świąt, w ściśle oznaczonych godzinach.

W razie służbowego wyjazdu lekarza weterynaryjnego może go zastępować odpowiednio uzdolniony sanitarjusz (felczer weter.), zaangażowany do pracy w ambulatorjum.

III.

4. Porady w ambulatorjum mogą być udzielane właścicielom chorych zwierząt tylko tych, które mają znaczenie gospodarcze.

5. Godziny oględzin (nie mniej jak $2^1/_2$ dziennie) ustanawiane będą stosownie do pory roku, miejscowych warunków gospodarczych, czynności lek. wet. i t. p., po porozumieniu się Starosty, lek. weter. i tych instytucji, które udzielają zapomogi ambulatorjum.

UWAGA. W dni jarmarków i targów oględziny chorych zwierząt powinny się odbywać nie mniej, jak przez 3 godziny.

6. Poza ustanowionemi godzinami oględzin prowadzący ambulatorjum lek. weter. lub sanit. wet. (felczer) są obowiązani w miejscu swego zamieszkania udzielać porad i pomocy (jeżeli nie są zajęci swymi obowiązkami służbowymi) tylko takim chorym zwierzętom, którym bezpośrednio grozi utrata życia. Do udzielania takiej pomocy lek. wet. są obowiązani tylko w czasie od 8-mej rano do 9-tej wieczorom.

7. Dokonywanie kastracji zwierząt w ambulatorjach nie wchodzi w zakres obowiązkowych czynności lekarza weterynaryjnego. Wykonywanie tej operacji odbywać się może w ambulatorjach poza godzinami przyjęć i za opłatą, oznaczoną przez lek. wet. na jego rzecz.

IV.

8. Za udzielanie porad, oględziny, operację, ustanowione będą opłaty, od których mogą być zwolnieni zupełnie, lub częściowo, niezamożni właściciele zwierząt z tych gmin, lub miast, które dają zapomogi na utrzymanie ambulatorjum.

Wymienieni właściciele winni przedstawiać zaświadczenie o swoim stanie majątkowym, wydane przez właściwych Wójtów lub Sołtysów, lub też przez Magistraty.

9. Opłaty ustanawiają się możliwie najmniejsze, dodając do ceny lekarstw i środków opatrunkowych nie więcej jak 15 proc.

10. Projekt taksy opłat, opracowany przez Starostę z obowiązkowym udziałem lekarza weterynaryjnego i przedstawicieli tych miast i gmin które dają zapomogi, podlega zatwierdzeniu przez Urząd Wojewódzki.

Taksa powinna ustanawiać opłaty: a) za oględziny i poradę bez wydawania lekarstw, b) za oględziny i poradę z wydawaniem lekarstwa, c) za powtórne oględziny i porady (zniżone), d) za małe operacje z użyciem lekarstw i środków opatrunkowych, e) za wielkie operacje z użyciem lekarstw i środków opatrunkowych i f) za ekspertyzę przy kupnie lub sprzedaży zwierząt.

11. Właściciele zwierząt z tych miast lub gmin, które dają zapomogi na utrzymanie danego ambulatorjum, uiszczają powyższe opłaty (§ 10) podług taksy, zatwierdzonej przez Urząd Wojewódzki, postronni zaś właściciele płacą o 25 proc. wyżej od wymienionej taksy.

UWAGA: lek. weter. są obowiązani wydawać z kwitarjusza, poświadczonego przez Starostę, kwity na otrzymanie opłaty.

12. Wszelkie opłaty za leczenie zwierząt mogą być używane tylko na urządzenie, utrzymanie i rozwój danego ambulatorjum (najem lokalu i dziedzińca, urządzenie maneżu dla przyjmowania zwierząt, zakup instrumentów, środków opatrunkowych, opał, utrzymanie w czystości, pranie, utensylja kancelaryjne, najem stróża, sanitarjusza i t. p.).

13. Dochody z ambulatorjum winne być oddawane przez lek. weter. do właściwych Starostw 2 razy w miesiącu, rozchody zaś uskuteczniane będą z zaliczek, wydawanych przez Starostę na zasadzie zapotrzebowań lek. weter., którzy winni składać odpowiednie rachunki i dokumenty usprawiedliwiające one wydatki.

14. Po upływie każdego roku, nie później jak 10 stycznia lek. weter. winni sporządzać sprawozdanie, wykazując ilość przyjętych w ambulatorjach zwierząt (podług gatunku), cyfrę ogólnego dochodu ze wskazaniem źródeł (opłaty, zapomogi) i cyfrę ogólnego rozchodu ze wskazaniem głównych pozycji.

Wymienione sprawozdania mają być przedstawiane Staroście, Inspektorowi Weterynaryjnemu i po jednym egzemplarzu miastu i gminom, dającym zapomogi.

V.

15. Lekarz weter. obowiązany jest prowadzić: a) księgę do zapisywania wszelkiego inwentarza, lekarstw i instrumentów, dzieląc ją na odpowiednie rozdziały, b) księgę przychodu i rozchodu i c) księgę do zapisywania oglądanych chorych zwierząt, w której odnotowuje imię i nazwisko właściciela zwierzęcia, miejsce zamieszkania, odległość od ambulatorjum, płeć, wiek i maść zwierzęcia, djagnozę choroby, zaordynowane leczenie z kopją recepty, rezultat leczenia.

16. Lek. weter. winien co miesiąc przedstawić Inspektoratowi Weterynarji sprawozdanie z działalności ambulatorjum podług ustanowionego wzoru.

17. W razie ujawnienia choroby zaraźliwej lek. weter. winien postąpić z chorem zwierzęciem według istniejących przepisów, przyczem miejski lekarz przekazuje chore zwierzę właściwemu pow. lekarzowi.

VI.

18. Normalnie urządzone ambulatorjum powinno zajmować ubikację z oddzielnem podwórzem, posiadać najmniej 2 opalane pokoje, pokój dla stróża, który

pilnuje ambulatorjum i utrzymuje porządek oraz pomaga przy oglądaniu chorych, opalony maneż do przyjmowania chorych zwierząt i robienia operacji i pomieszczenie dla zatrzymywania podejrzanych (chorych) zwierząt.

19. Jest porządane urządzenie przy ambulatorjach szpitalików dla chorych zwierząt, oraz urządzanie pod kierunkiem lek. weter. punktów kopulacyjnych i wzorowych kuźni do kucia koni.

Brześć n/B., dn. 28 września 1922 r. (Nr. VIII 4799/wet.).

Wojewoda:
(—) *St. Downarowicz*

442.

Rozporządzenie Wojewody w sprawie handlu zwierzętami domowemi i surowcami zwierzęcemi oraz w sprawie środków zapobiegawczych przeciw szerzeniu się zaraźliwych chorób zwierzęcych.

Na podstawie Art. 1091, 1092, 1093, 1096, 1107 i 1124 Ustaw. Lekar. (Tom. XIII Zbiór. Praw. b. Ces. Ros. Wyd. 1905 r.) i § 6 Rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 21/III 1921 r. o organizacji Władz. Adm. II-ej instancji (Dz. Ust. Nr. 35 poz. 235) zarządzam co następuje:

1) Skupem, celem dalszej sprzedaży (handlem) lub na rzeź bydła rogatego, owiec, kóz, świń, mułów, koni, osłów, ptactwa domowego (gęsi i kur), oraz surowców zwierzęcych (mięsa, łoju, skór, wełny, kiszek, włosia końskiego, kości, kopyt i rogów) mogą trudnić się tylko handlarze i rzeźnicy, którzy posiadają patent (kartę przemysłową) na prawo wykonywania tego handlu.

Tacy handlarze i rzeźnicy obowiązani są: a) okazywać na żądanie lekarzy weterynaryjnych, oglądaczy, Policji oraz Zarządów miejskich i gminnych (wójtów i sołtysów), patent (kartę przemysłową) na prowadzenie handlu wyżej wymienionego.

b) zgłaszać się corocznie (pisemnie do Starostwa tego powiatu, w którym stale lub czasowo zamieszkują i prosić pisemnie Starostwo o formalne pozwolenie na prowadzenie handlu zwierzętami lub surowcami zwierzęcemi, wskazując przy zgłaszaniu się w Starostwie, jakich i gdzie dokonywują lub zamierzają dokonywać operacji handlowych i gdzie (w jakich miejscowościach) mają zamiar nabywać zwierzęta i surowce, i niezależnie od tego zgłaszać się u państwowych lub samorządowych lekarzy weterynaryjnych (osobiście lub piśmiennie) tych rewirów, w jakich prowadzą handel.

UWAGA I-sza: W związku z wydawaniem tych pozwoleń Starostwa winny prowadzić rejestrację osób, którym wydano pozwolenia na handel, ze wskazaniem rodzaju dokonywanych operacji handlowych i stałego lub czasowego miejsca zamieszkania lub pobytu osoby, uprawnionej do handlu.

UWAGA 2ga: Zezwolenia, wydawane przez Starostów, mają moc obowiązującą tylko w ciągu roku kalendarzowego.

c) przepędzać lub przewozić zwierzęta i surowce ustanowionymi do tego traktami oraz załadowywać i wyładowywać zwierzęta i surowce tylko na stacjach, jakie będą w tym celu ustanowione i wogóle ściśle wykonywać wszelkie rozporządzenia i przepisy weterynaryjno-policyjne i sanitarne.

d) nabywać i sprzedawać tylko zwierzęta i surowce, zaopatrzone w ustanowione paszporty zwierzęce, a w przewidzianych wypadkach i w świadectwa lekarzy weterynaryjnych.

e) posiadać pomieszczenia (stajnie, obory, chlewy i składy), oznaczone szyldami od ulicy, dla zakupywanych zwierząt i surowców i urządzać je i utrzymywać podług wskazówek dozoru weterynaryjnego.

W czasie ciepłej pory roku należy posiadać odosobnione miejsce do wypasu.

f) niezwłocznie meldować lekarzom weter. lub oglądaczom, gdzie się tacy znajdują, lub wójtom, sołtysom oraz Magistratom o każdej przyprowadzanej do danej miejscowości sztuce, (z wyjątkiem takich, które w ciągu 24 godzin będą oddane na rzeź) ze wskazaniem gdzie nabyte zwierzęta będą umieszczone.

g) zawiadamiać lekarzy weter. i oglądaczy lub Władze gminne, wójtów, sołtysów) o każdym podejrzanym wypadku choroby lub zasłabnięcia wśród nabytych zwierząt.

h) prowadzić i okazywać dla kontroli dozorowi weterynaryjnemu, policji oraz władzom gminnym wykazy nabywanych i sprzedawanych zwierząt ze wskazaniem, gdzie, kiedy i od kogo każde zwierzę zostało nabyte i komu i dokąd zostało sprzedane, lub kiedy i gdzie zostało zarznięte.

W wykazach należy odnotowywać numer i datę paszportów, podając przez kogo zostały wydane.

2) Osoby uprawnione do handlu zwierzętami lub surowcami zwierzęcemi mają prawo posługiwać się pomocnikami lub posiadać zaopatrzonych w odpowiednie pełnomocnictwa (plenipotencję) zastępców, o ile te osoby otrzymają od Starostwa zezwolenia do nabywania zwierząt, ptactwa lub surowców zwierzęcych na rachunek swoich pracodawców. Wymienieni zastępcy lub pomocnicy oprócz pełnomocnictwa winni posiadać legitymację, stwierdzające tożsamość ich osoby.

3) Pośrednikom, faktorom, maklerom i t. p.) wstęp na targowice zwierzęce jest wzbroniony.

4) Rolnicy i hodowcy, lub osoby przez nich uprawnione, mają prawo do zakupu zwierząt i surowców do swego użytku, lecz są obowiązani zaopatrywać te zwierzęta w ustanowione paszporty lub świadectwa lekarzy weterynaryjnych.

5) Zabrania się we wsiach, miastach, majątkach, osadach i hutorach przyjmować na paszę do zagród lub do stad zwierzęta, należące do handlarzy.

Wyjątki mogą być dopuszczane tylko w majątkach, osadach i chutorach każdorazowo za zezwoleniem Starostwa, po zbadaniu i uznaniu, o ile będzie to dopuszczalne pod względem weterynaryjno-sanitarnym.

UWAGA: nad wykonaniem powyższego przepisu dozór sprawować będą wójci, sołtysi, Magistraty, Policja, oglądacze i lekarze weterynaryjni.

6) W razie ujawnienia w zagrodach i stadach obcych zwierząt, należących do handlarzy lub pośredników, zwierzęta te będą zatrzymywane w miejscu odosobnionem, na koszt właściciela, pod dozorem weterynaryjno-policyjnym, do czasu zbadania ich zdrowia a w razie potrzeby i miejsca pochodzenia. Po zbadaniu stanu zdrowia zdrowe bydło, świnie, owce i kozy mogą być zwrócone właścicielom, którzy są obowiązani przed otrzymaniem zwierząt uiścić

koszta utrzymania i koszta czynności weterynaryjnych.

Zatrzymane konie podlegają obowiązkowej malleinizacji i mogą być zwrócone właścicielom na takich samych zasadach, jak bydło i t. p.

7) W razie ujawnienia wśród zatrzymanych zwierząt (§ 6) chorób zaraźliwych, ulegną takie zwierzęta zabiciu bez odszkodowania, co ma zastosowanie i do zwierząt, pochodzących z tych miejscowości, w których istnieje zaraza właściwa danemu gatunkowi zwierząt.

UWAGA: W razie ustalenia przez dozór weterynaryjny, że mięso i skóry z zabitych zwierząt mogą być dopuszczane do użytku i handlu, wyznaczy urząd gminy lub Magistrat sprzedaż przez licytację, a otrzymana kwota, po potrąceniu kosztów uboju, czynności weterynaryjnych i t. p. może być zwrócona właścicielowi.

8) O każdym wypadku zatrzymania, zabicia i t. p. zwierzęcia należy sporządzać protokuły przez lek. weter. z udziałem władz gminnych i w razie możności i policji.

9) Lekarze weterynaryjni państwowi i samorządowi, oglądacze, wójci i sołtysi oraz policja obowiązani są dopilnowywać wykonania niniejszego rozporządzenia i, pomiędzy innemi, zwracać szczególną uwagę na to, czy osoby prowadzące handel zwierzętami i surowcami zwierzęcymi posiadają ustanowione dokumenty i gdzie lokują nabywane zwierzęta.

10) Niniejsze rozporządzenie wchodzi w wykonanie w ciągu 15 dni po ogłoszeniu. Na przygotowanie zaś odosobnionych pomieszczeń dla zwierząt i surowców (stajnie, obory, chlewy, składy) pozostawia się czasokres 3-ch miesięczny, licząc od daty ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

11) Handlarze, ich zastępcy i pomocnicy, w razie niezastosowania się do przepisów niniejszego Rozporządzenia oraz których działalność będzie uznaną za szkodliwą lub którzy będą trzykrotnie karani sądownie za wykroczenia weterynaryjno-sanitarne, mogą być, po dwukrotnem napomnieniu przez Starostów pozbawieni przez Wojewodę prawa zajmowania się handlem zwierzętami i surowcami w obrębie Województwa na pewien określony przeciąg czasu lub na zawsze.

Niezaleznie od tego handlarze zwierzętami i surowcami i inne osoby, naruszajace przepisy niniejszego rozporządzenia, będą pociągane do odpowiedzialności sądowej na mocy Art. 138 i 139 K. K.

Brześć n/B., 9 października 1922 r. (Nr. VIII. 4703/wet.)

Wojewoda:
(—) w z. Dr. Żymirski

443.

Rozporządzenie Wojewody o urządzaniu i utrzymaniu grzebowisk dla zwierząt w Województwie Poleskiem.

Wydane na mocy i w rozwinięciu rozszerzonego dnia 2/XII-1921 r. (Dz. Ust. 4 poz. 30) na Województwo Poleskie Rozporządzenia Min. Rol. i D. P., w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, w przedmiocie walki z zarazą płucną u bydła rogatego na obszarze Województw: Białostockiego, Kieleckiego, Łódzkiego, Lubelskiego i Warszawskiego (Dz. Ust. R. P. Nr. 49 poz. 302, 1920 r.) oraz na mocy artykułu 1125 punkt 6 Tom, XIII. Zbiór praw b. Ces. Ros. i §§ 19, 20, 22 i 24, postanowień obowiązujących o środkach weterynaryjnych-polic., mających na celu zapobieganie i uśmierzanie chorób zaraźliwych wśród miejscowych zwierząt domowych w Królestwie Polskiem, obowiązujących w Województwie Poleskiem.

I.

1) W celu niedopuszczania szerzenia się chorób zaraźliwych wśród zwierząt domowych oraz niedopuszczania zarażania gruntu i wody, powinny być urządzone kosztem wsi, miast, lub właścicieli majątków, chutorów i osad grzebowiska dla zwierząt, stale utrzymywane w porządku.

UWAGA: Grupy kolonji, chutorów lub osad oraz majątki prywatne, sąsiadujące ze sobą (w odległości nie więcej jak 2 — 3 kilom.) mogą urządzać wspólnym kosztem jedno grzebowisko dla całej grupy.

2) Miejsce dla urządzenia grzebowiska powinno być wybierane poza wsią lub miastem, o ile możności na wzniesieniu, z gruntem suchym i mało przepuszczalnym, w oddaleniu od studzien, rzek, stawów, bagien oraz od dróg i o ile możności znajdujące się w nieznacznej odległości od osiedli.

3) Rozmiary grzebowisk określane będą w zależności od ilości zwierząt, znajdujących się we wsi, lub majątku, mając przytem na względzie że ponowne grzebanie padłych zwierząt na grzebowiskach, na miejscach, zajętych już tam przez inne padłe zwierzęta, jest dopuszczalne nie wcześniej jak po 10 latach.

4) Grzebowiska powinny być dobrze ogrodzone płotem (z desek, gałęzi, drutu kolczastego i t. p.) lub murem, w razie zaś braku odpowiednich materjałów, okopane rowem głębokośei 3-ch arszynów tak, żeby wykopana ziemia z rowu była wyrzucana na zewnątrz i opatrzona w dobrze zamykane wrota.

5) Na grzebowisku zabrania się kosić lub zbierać trawę i paść zwierzęta.

II.

6) Na grzebowiskach powinny być zakopywane wszystkie padłe w miastach, wsiach, majątkach, chutorach, osadach i t. p. oraz na gruntach do nich należących, zwierzęta domowe t. j. bydło rogate, konie, owce, kozy, świnie, psy, koty i wszelkie ptactwo domowe (kury, gęsi indyki i kaczki).

7) Trupy bydła rogatego, koni, owiec, kóz i świń mają być zakopywane w jamach, głębokości 2 metrów (3 arszynów), psy, koty i ptactwo na głębokości 1 metra ($1^1/_2$ arszyna) z zachowaniem, wrazie istnienia zarazy, wskazówek i wymagań dozoru weterynaryjnego lub policji.

8) W razie podejrzenia, że w danej wsi, miasteczku i t. p. ujawniła się jakakolwiek choroba zaraźliwa lub pomorowa wśród bydła rogatego, koni, świń, kóz, owiec lub domowego ptactwa, trupy powinny być zagrzebywane ze skórami lub piórami.

9) Przewóz trupów powinien odbywać się specjalnymi, dającymi się łatwo oczyszczać, wozami lub saniami tak urządzonymi, żeby w czasie przewożenia żadne wydzieliny z trupa nie mogły przesączać się lub wysypywać się na drogę.

Takie wozy w miastach, miasteczkach oraz w liczących więcej jak 75 zagród wsiach, powinny być urządzone kosztem miast lub gromad wiejskich.

UWAGA: W miejscowościach, gdzie nie obowiązuje utrzymanie wymaganych w § 9 wozów, trupy zwierząt mogą być przewożone na wozach lub saniach, dobrze wysłanych słomą, która ma być paloną lub zakopywaną każdorazowo na grzebowisku.

10) Wywożenie na grzebowiska trupów zwierząt, padłych wskutek chorób zaraźliwych, dokonywa się w miastach, miasteczkach i wsiach kosztem Magistratu lub gromad, a w majątkach prywatnych, kolonjach, chutorach i osadach kosztem właścicieli padłych zwierząt. Jeżeli wymienione zarządy miejskie, gromady lub osoby prywatne będą uchylały się od wykonania powyższego, to dozór weterynaryjny lub Policja ma prawo zarządzić wywóz padłych zwierząt na koszt wymienionych instytucji lub osób, ściągając poniesione wydatki sposobem przymusowym.

11) Osobom, nie posiadającym zezwolenia odnośnych Władz na prawo uprzątania trupów padłych zwierząt, zabrania się prowadzenia rakarskiego procederu, przyczem rakarnie, o ile nie otrzymają pozwolenia na dalsze istnienie, podlegają zamknięciu.

III.

12) Państwowi i samorządowi lek. wet. mają ogólny dozór nad utrzymaniem w porządku grzebowisk dla zwierząt.

Policja, Wójci i Sołtysi mają bezpośredni dozór nad urządzeniem i utrzymaniem w porządku grzebobisk i za te są odpowiedzialni.

13) Istniejące grzebowiska powinny być doprowadzone do porządku, stosownie do niniejszych przepisów, w ciągu 2-ch miesięcy, a nowo urządzone w ciągu 3-ch miesięcy od daty ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

14) Właściciele zwierząt lub osoby ich zastępujące w razie niewykonania przepisów niniejszego rozporządzenia lub uchylania się będą pociągane do odpowiedzialności sądowej na mocy artykułów 138-139 Kodeksu Karnego.

Brześć n/B., dn. 28 październ. 1922 r. (Nr. VIII. 4616/wet.)

Wojewoda Poleski:
(—) St. Downarowicz

III.

444.

Okólnik (88) Wojewody do Starostów w przedmiocie zakazów sprzedaży napojów alkoholowych w czasie wyborów do Sejmu i Senatu.

W związku z koniecznością jaknajbardziej wydatnego zapewnienia bezpieczeństwa, spokoju i porządku podczas zbliżających się wyborów do Sejmu i Senatu, przypominam Panom Starostom postanowienia art. 7-go pkt. 1) i 2) ustawy z dnia 23 kwietnia 1920 r. o ograniczeniach w sprzedaży i spożyciu napojów alkoholowych (Dz. Ust. 1922 r, Nr. 35 poz. 299) oraz art. 64 ordynacji wyborczej (Dz. Ust. z 1922 r. Nr. 66 poz. 590), w myśl których wszelka sprzedaż, podawanie oraz spożywanie napojów alkoholowych są zakazane w czasie określonym powyższymi artykułami.

Jednocześnie ze względu na konieczność zapewnienia porządku i bezpieczeństwa podczas tłumnych zebrań ludności, które głównie odbywać się będą w ostatnich dniach przed akcją głosowania, zarządzam:

Pan Starosta w myśl § 6 rozporządzenia z dnia 2 czerwca 1922 r. (Dz. Ust. Nr. 51 poz. 462) i na podstawie art. 7-go pkt. (2 ustawy z dnia 23;IV. 1920 roku (Dz. Ust. z 1922 r. Nr. 35 poz. 299) wyda zakaz sprzedaży, podawania i spożywania napojów alkoholowych przez cały czas od 1-go do 5-go listopada 1922 r. i od 10 do 12 listopada włącznie, uwzględniając przytem postanowienia art. 7-go pkt. f tejże ustawy, co do zakazu sprzedaży, podawania i spożywania napojów alkoholowych, w czasie przed i poświątecznym.

Zarządzenie powyższe poda Pan Starosta do wiadomości publicznej za pomocą obwieszczeń.

Ze względu na to, iż zapobieżenie nadużycia alkoholu na zebraniach przedwyborczych i podczas akcji głosowania może mieć na spokojny przebieg wyborów bardzo wielkie znaczenie, polecam Panu Staroście wydać podległym sobie urzędom i organom policyjnym szczegółowe zarządzenie co do osobistego i jaknajściślejszego nadzoru nad przestrzeganiem wydanych zakazów.

Pana Starostę i podległego mu Komendanta powiatowego policji czynię osobiście odpowiedzialnymi za ścisłe wykonanie i dopilnowanie przestrzegania powyższych zarządzeń.

O treści wydanych zarządzeń, z dołączeniem odpisu obwieszczenia zawiadomi mnie Pan Starosta bezzwłocznie.

Brześć n/B., dn. 2 października 1922 r. (Nr. I. 2672/139/22.)

Wojewoda:
(—) St. Downarowicz

445.

Okólnik (89) Wojewody do Starostów w sprawie asygnowania sum, niezbędnych dla utrzymania szkół powszechnych.

Pismem Nr. 3420 z dnia 8.VII.22. o stanie szkolnictwa powszechnego w województwie tutejszem, Kuratorjum Poleskiego Okręgu Szkolnego zaznaczyło, że poszczególne Zarządy Gminne nie rozporządzają dotychczas sumami, potrzebnemi na pokrycie wydatków związanych z utrzymaniem przez gminy szkół powszechnych, usprawiedliwiając się nieściągnięciem dotąd podatków gminnych i to nawet z roku ubiegłego.

Ponieważ dalsze trwanie takiego stanu rzeczy, szkodliwego równie dla powszechnej oświaty, jak dla gospodarki poszczególnych gmin, nie może być dłużej tolerowane, polecam panu Staroście natychmiastowe stwierdzenie w których gminach nie ściągnięto dotąd podatków oraz bezzwłoczne wydanie, w drodze nadzoru, energiczniejszych zarządzeń, zmierzających zarówno do ściągnięcia zaległych podatków gminnych, jak do wyasygnowania potrzebnych kwot na pokrycie wydatków, związanych z utrzymaniem szkół powszechnych przez gminy, przewidzianych ich budżetem.

O wykonaniu powyższego zechce mi Pan Starosta donieść do dnia 25 b. m.

Brześć n/B., dn. 12 października 1922 r. (Nr. III. 760/2)

Wojewoda:

(—) w. z. Dr. Żymirski

446.

Okólnik (90) Wojewody do Starostów w sprawie walki z lichwą.

Wobec wejścia w życie Ustawy z dnia 5 sierpnia b. r., zmieniającej w kilku punktach zasadniczych Ustawę z dnia 2 lipca 1920 r. (Dz. Ust. № 67 poz. 449) i zniesienia Głównego Urzędu Walki z Lichwą, oraz Komisji do badania cen i zysków, zmieniona została tylko forma walki z lichwą, lecz sama walka z wyzyskiem i nieuczciwym handlem nie została przez te postanowienia uniemożliwioną i nie może być zaniechaną. Przeciwnie, art. 2 i 4 w brzmieniu Ustawy z dn. 5 sierpnia b. r. rozszerza znacznie dotychczasową kompetencję władz administracyjnych I i II instancji w orzecznictwie administracyjno-karnem, przelewając na te instancje uprawnienie b. Głównego Urzędu Walki z Lichwą.

Usiłowania władz administracyjnych I instancji w kierunku zwalczania nieuczciwego handlu i nadmiernego wyzysku ludności nie pozostaną bez skutku o ile organa wykonawcze z całą ścisłością i bezwzględnością czuwać będą nad przestrzeganiem postanowień Ustawy w następujących kierunkach:

1) bezwzględny przymus ujawnienia cen na artykułach powszedniego użytku (I instancja winna ustalić listę tych artykułów).

2) przymus wywieszania cenników, w myśl okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dn. 10 października 1922 r. № S. A. 1099 oraz okólnika Naczelnika Głównego Urzędu Walki z Lichwą do Okręgowych urzędów.

3) obowiązek sporządzania faktur przy zawieraniu tranzakcji i przedstawiania ich na żądanie władzy.

4) tępienie bezwzględne handlu niekoncesjonowanego, a zatem nielegalnego, a zwłaszcza handlu pośredniczącego.

5) w razie zniknięcia jakiegoś artykułu powszedniego użytku, należy w handlach i składach zarządzać częste rewizje, o ile jest uzasadnione podejrzenie, że towar ukryto w celach spekulacyjnych.

6) ściganie handlarzy, wykupujących towar na drogach, poza obrębem zwykłych miejsc targowych.

7) kary muszą być wymierzane szybko i wykonywane ściśle.

8) organa wykonawcze winny z własnej inicjatywy, bez wezwania ze strony pokrzywdzonych, sprawdzać dopuszczalną wysokość zysków na podstawie ujawnionych cen i przedstawionych faktur.

9) oprócz kar pieniężnych, stosować także karę pozbawienia wolności, przyczem odwołanie się od orzeczenia II instancji nie wstrzymuje wykonania kary, za wyjątkiem kary pozbawienia wolności (art. 5).

Restauracje i kawiarnie obowiązane są wystawić na miejscach widocznych cenniki.

Woźnice i dorożkaże muszą taksy za przewóz umieszczać w sposób widoczny. Taksy te, w myśl rozporządzenia Komisarza Generalnego Ziem Wschodnich z dn. 14 sierpnia 1919 r. (Dz. Urz. Z. C. Z. W- № 12 poz. 99 art. 19 p. 10 i art. 20) zatwierdza władza nadzorcza t. j. Urząd Wojewódzki.

Załącza się do wiadomości i wykonania: odpis okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych № 145 z dn. 10 października 1922 r. № S. A. 1099, odpis okólnika Naczelnika Głównego Urzędu Walki z Lichwą z dn. 3 sierpnia 1922 r. № 3629 oraz odpis postanowienia Komisji do badania cen.

Bezzwłocznie zawiadomi Pan Starosta (Magistrat m. Brześcia) Urząd Wojewódzki o treści zarządzeń i przepisów, jakie wydane zostaną co do sposobów i formy uwidocznienia cen na przedmiotach, przeznaczonych do sprzedaży jak i co do sporządzania i wywieszania cenników, stosownie do art. 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 5 lipca 1922 r. (Dz. Urz. № 52 poz. 483).

Brześć n/B., dn. 26 października 1922 r. (№ II. 3292/1).

Wojewoda:

(—) w. z. Dr. Żymirski

447.

Okólnik (91) Wojewody do Starostów w sprawie zwrotu wzajemnego przez gminy kosztów leczenia.

Poszczególne związki samorządowe winne są sobie nawzajem liczne należytości z tytułu leczenia względnie utrzymania swych przynależnych w szpitalach i zakładach innych związków samorządowych. Na kwotach tych, wciągniętych do budżetów, opiera każdy związek samorządowy gospodarkę w dziedzinie opieki społecznej. Zwłoka w uiszczeniu powyższych należytości odbijać się musi niekorzystnie na tej gospodarce, zwłaszcza przy obecnym spadku waluty. Nielicząca się z groźnemi następstwami dla szpitalnictwa samorządowego opieszałość związków samorządowych w regulowaniu przypadających do zwrotu kosztów leczenia, nie jest niczem usprawiedliwiona.

Mając na uwadze interes szpitalnictwa samorządowego polecam wszystkim związkom samorządowym, aby sprawy zwrotu kosztów leczenia traktowały z możliwym pośpiechem, tak, aby wyrównanie rachunków niespornych następowało możliwie w terminie jednomiesięcznym od otrzymania rachunku, stosując się do wskazówek podanych w piśmie tutejszem z dnia 20 b. m. Nr. III-II/1014/1.

Pan Starosta zechce wydać podległym sobie związkom samorządowym odpowiednie polecenia i dopilnować ich przestrzegania.

Brześć n/B., dn. 30 października 1922 r. (Nr. III. 1014/2).

Wojewoda:

(—) w. z. Dr. Żymirski

448.

Okólnik (93) Wojewody do Starostow w sprawie obowiązkowego odbierania przesyłek pocztowych przez urzędy gminne.

Pismem Nr. 34393 z dn. 18 sierpnia r. b. zwróciła się Wileńska Dyrekcja Poczt i Telegrafów do Poleskiego Urzędu Wojewódzkiego z zażaleniem z powodu nieprzychylnego stanowiska większości urzędów gminnych, zajętego w sprawie obowiązku odbierania z urzędów pocztowych zwykłej korespondencji, listo-

wej i telegramów oraz dowodów odbiorczych (awizów) na posyłki listowe polecone, przesyłki pieniężne i towarowe (paczki).

Ponieważ wzmiankowane nieprzychylne stanowisko niektórych gmin w powyższej sprawie nie da się pogodzić z obowiązkami gminy wobec mieszkańców, narażając ich na znaczne wydatki pieniężne i stratę czasu, zaś pracę urzędów pocztowych na poważne przeszkody skutkiem nadmiernego gromadzenia się przesyłek w lokalach pocztowych, przeto zechce Pan Starosta bezzwłocznie polecić wszystkim gminom tamtejszego powiatu obowiązkowe podejmowanie przez swoich posłańców w urzędach pocztowych wszystkich przesyłek listowych, zwyczajnych i telegramów oraz dowodów odbiorczych (awizów) na posyłki listowe polecone, przesyłki pieniężne i towarowe (paczki). Natomiast podejmowanie samych listów pieniężnych, wartościowych i poleconych, przesyłek pieniężnych i towarowych, nadsyłanych na imię poszczególnych adresatów, nie jest dozwolone gminom, a może nastąpić jedynie po specjalnem i każdorazowem upoważnieniu posłańca gminnego, czy kogokolwiek innego, przez odnośnego zainteresowanego odbiorcę.

Odbieranie zaś zwyczajnej poczty listowej i awizów z urzędów gminnych należy do poszczególnych gromad i wiosek, obowiązanych do wysyłania w tym celu własnych posłańców do urzędu gminnego.

Brześć n/B., dn. 30 października 1922 r. (Nr. III. 817/2).

Wojewoda:
(—) w. z. Dr. Żymirski

IV.

449.

RUCH SŁUŻBOWY.

w ciągu miesiąca października 1922 r.

A. W URZĘDZIE WOJEWÓDZKIM.

Minister Spraw Wewnętrznych

posunął:

Statkiewicza Mieczysława p. o. Urzędnika VIII st. sł. w Wydziale Administracyjnym P. U. W. do VII st. sł.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych

mianował:

Budzyńskiego Rafała Edmunda p. o. Komisarza Ochrony Lasów w Wydziale Roln. i Weter. P. U. W. w VII st. sł.

Wojewoda

mianował:

Sitscha Adolfa p. o. Pom. Ref. w Wydz. Admin. P. U. W. w VIII st. sł.

przyjął na jednoroczną służbę przygotowawczą:

Wasilewskiego Stanisława w charakterze Kancelisty w P. U. W. z uposażeniem według X st. sł.; Horodyskiego Tadeusza w charakterze Kancelisty w Wydziale Samorz. P. U. W. z uposaż. w/g XII-go st. sł.

przyjął na kontraktową służbę:

Krechowieckiego Romualda w charakterze Kancelisty w Wydz. Roln. i Wet. P. U. W. z uposaż. w/g X st. sł.; Urbańską Stanisławę w charakterze Kancelistki w Inspektoracie Weter. Wydz. Roln. i Weter. P. U. W. z uposaż. w/g X st. sł.

zwolnił ze służby:

Rochmankowskiego Bronisława p. o. Pom. Ref. w Wydz. Samorz. P. U. W. z dn. 25.X 1922 r. na własną prośbę.

B. W STAROSTWACH.

Minister Spraw Wewnętrznych

przeniósł:

Czernika Franciszka Urzędnika VII st. sł. Starostwa w Janowie do Starostwa w Brześciu n/B ze względów służbowych; Sokołowską z Budzińskich Marję p. o. starszej kancelistki Starostwa w Piotrkowie do Starostwa w Brześciu n/B na własną prośbę.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych

mianował:

Sochę Włodzimierza p. o. 2-go powiatowego Lek. wet. w Pińsku w VII st. sł.

posunął:

Szeblą Jana p. o. 2-go Lek. wet. na powiat Łuniniecki do VII st. sł.

unieważnił dekret nominacyjny:

Guza Piotra Józefa p. o. 2.go pow. Lek. wet. w Drohiczynie wobec nieobjęcia służby w przepisanym terminie.

Wojewoda

mianował:

Siemiątkowskiego Mikołaja p. o. 2-go Lek. wet. na powiat Brzeski w VIII st. sł.; Erdmana Stefana p. o. st. Kancelisty Starostwa w Prużanie w X st. sł.; Krochmalską Jadwigę p. o. Kancelistki Starostwa w Pińsku w XI st. sł; Wdziekońską Marję p. o. Maszynistki Starostwa w Pińsku w XI st. sł.

przyjął na jednoroczną służbę przygotowawczą:

Wizgirda Zygmunta w charakterze Kancelisty Starostwa w Drohiczynie z uposażeniem według XI st. sł.; Kurowskiego Aleksandra w charakterze Kancelisty Starostwa w Łunincu z uposażeniem wedłu XII st. sł.

przyjął na kontraktową służbę:

Ślęka Bolesława w charakterze Lekarza rejonowego w Różanie powiatu Kosowskiego z uposażeniem według VIII st. sł.; Spławę-Neymana Henryka w charakterze Referenta rolnego przy Starostwie w Pińsku z uposażeniem według VIII st. sł.;

Horosiewicza Juljusza w charakterze Kancelisty Starostwa w Kamieniu Koszyrskim z uposaż. według XII st. sł.

posunął:

Adruszkiewiczową z Czaplajewskich Irenę p. o. Kancelistki Starostwa w Kobryniu do X st. sł.; Czajkowską Julję p. o. Kancelistki Starostwa w Pińsku do X st. sł.

przeniósł:

Rochmankowskiego Bronisława p. o. Pom. Ref. Samorz. Starostwa w Pińsku do Wydziału Samorządowego P. U. W. ze względów służbowych,

zwolnił ze służby:

Fiłona Michała p. o. Naczelnika Rejonu w Chomsku pow. Drohiczyńskiego z dniem 31 października 1922 r. na własną prośbę;

Hordeluka Mikołaja p. o. Sekretarza Starostwa w Brześciu n/B. z dniem 30.IX.1922 r. wobec powołania go do czynnej służby wojskowej; Jahołkowską Marję p. o. Rachmistrzyni Referatu Rolnego w Starostwie Brzeskiem z dniem 30.VI.1922 r. na zasadzie art. 62-go Ustawy o państwowej służbie cywilnej; Jaśkiewicza Stanislawa p. o. Kancelisty Starostwa w Kobryniu z dniem 30.IX.1922 r. na własną prośbę; Łusakowskiego Stefana p. o. Kancelisty Starostwa Kosowskiego z dniem 31.X.1922 r. na własną prośbę; Postupalskiego Feliksa p. o. Maszynisty Starostwa w Kosowie Poleskim z dniem 31.VIII.1922 r. wobec samowolnego opuszczenia służby; Zdanowicza Henryka kontr. Lek. rejon. w Berezie-Kartuzkiej powiatu Prużańskiego z dniem 31 X.1922 r. na własną prośbę; Matuszczyk Franciszkę kontr. Kancelistkę Starostwa Pińskiego z dniem 30.XI.1922 r. na własną prośbę.

zmarł:

ś. p. Wołodźko Artur p. o. st. Kancelisty Starostwa w Pińsku dnia 23.VII.1922 r.

C. W INSPEKTORACIE WETERYNARYJNYM

przy akcji przeciwksięgosuszowej.

Wojewoda

oddelegował na poprzednie miejsce urzędowania:

Fuksa Izraela kontr. Lek. wet. z Województwa Tarnopolskiego przydelegowanego do Województwa Poleskiego; Czerwiakowskiego Aleksandra kontr. Lek. wet. z Województwa Białostockiego przydelegowanego do Województwa Poleskiego; Ogińskiego Michała kontr. Lek. wet. z Województwa Białostockiego przydelegowanego do Województwa Poleskiego.

zwolnił ze służby:

Nikolskiego Anatola kontr. Lek. wet. z dniem 30.XI.1922 r. na zasadzie reskryptu Min. Roln. i D. P. z dn. 9.X.1922 r. Nr. 3187/N. K; Ancibora Piotra kontr. Sanit. wet. na zasadzie reskryptu Ministerstwa Roln. i D. P. z 9.X.1922 r. Nr. 3187/N. K.; Czylikina Teodora kontr. Sanit. wet. na zasadzie reskryptu Ministerstwa Roln. i D. P. z 9.X.1922 r. Nr. 3187/N. K.; Gruszę Konstantego kontr. San. wet. na zasadzie reskryptu Ministerstwa Roln. i D. P. z 9.X.1922 r. Nr. 3187/N. K.; Kondratjewa Stefana kontr. Sanit. wet. na zasadzie reskryptu Ministerstwa Roln. i D. P. z 9.X.1922 r. Nr. 3187/N. K.; Olfierowicza Jana kontr. Sanit. wet. na zasadzie reskryptu Ministerstwa Roln. i D. P. z 9.X.1922 r. Nr. 3187/N. K.; Popowa Borysa kontr. Sanit. wet. na zasadzie reskryptu Ministerstwa Roln. i D. P. z 9.X.1922 r. Nr. 3187/N. K.; Rutkowskiego Adama kont. Sanit. wet. na zasadzie reskryptu Ministerstwa Roln. i D. P. z 9.X.1922 r. Nr. 3187/N.K.; Rasiewicza Kazimierza kont. Sanit. wet. na zasadzie reskryptu Ministerstwa Roln. i D. P. z 9.X.1922 r. Nr. 3187/N. K.

Na kordonie granicznym

Wojewoda

przyjął na kontraktową służbę:

Grocha Michała w charakterze Lek. wet. z uposaż. według VIII st. sł.

poruczył:

Sakowiczowi Aleksandrowi kontr. Lek. wet. granicznemu w Sarnach pełnienie obowiązków granicznego lekarza weter. w Rokitnie powiatu Sarneńskiego.

V.

Obwieszczenia o zarejestrowanych Stowarzyszeniach i Związkach.

450.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dnia 11 września 1922 r. Nr. I—1103/2 wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków pod Nr. 85 Stowarzyszenie pod nazwą „Mieszczańskie miasta Brześcia i Przedmieścia Chrześcijańskie Kółko Rolnicze" w Brześciu nad Bugiem.

451.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dnia 20 września 1922 r. Nr. I-2542/1 wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków pod Nr. 86 Stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej" w Linowie.

452.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dnia 7 października 1922 r. Nr. I-2518|2 wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków pod Nr. 87 Stowarzyszenie pod nazwą „Stowarzyszenie Lekarskie w Brześciu nad Bugiem".

VI.

453.

Ogłoszenie Rządowego Komisarza Wyborczego Izby Lekarskiej Lubelskiej.

Na zasadzie Art. 4 Rozporządzenia p. Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 25 lipca 1922 r. o pierwszych wyborach do rad izb lekarskich (Dz. Ust. Nr. 70 poz. 628, 1922 r.), jak również na zasadzie reskryptów

p. Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 11 sierpnia 1922 r. za Nr. Org. 25321/1371/22 i z dnia 16 września 1922 r. za Nr. Org. 28383/1995/22, podaję do wiadomości, że w uprzednio ogłoszonej liście osób, uprawnionych do wyborów do Rady Izby Lekarskiej Lubelskiej, na podstawie danych, udzielonych przez odnośne wojewódzkie Urzędy Zdrowia, winny być wprowadzone dalsze poprawki następujące.

A. Nie mają praw wyborczych a więc z listy wykreśleni być winni lekarze:

I. W WOJEWÓDZTWIE LUBELSKIEM:

1. Rajczak Jan,
2. Tenenbaum Szloma,
3. Bondy Wanda,
4. Umiastowski Witold.

II. W WOJEWÓDZTWIE WOŁYŃSKIEM:

1. Pietkiewicz Michał,
2. Fejgel Chaja,
3. Hindes Salomon,
4. Czernobulski Hersz,
5. Majerson Bluma,
6. Finkelsztajn Grzegorz,
7. Kokiel Nechama Rywka,
8. Pik Chromoj Chaja Leja,
9. Trubacz Marjan Liba,
10. Krejss Samson,
11. Andruszczuk Mikołaj,
12. Winogradow Włodzimierz,
13. Dmitrijewski Leonid,
14. Sznejderman Chaim,
15. Zapolski Mikołaj,
16. Probenko Paweł,
17. Ferszt Lejzor,
18. Kapłan Grzegorz,
19. Ziskind Pinchas,
20. Dmitrijewa Olga,
21. Gejzenberg Szloma.

B. Wpisać należy na listę następujących lekarzy, posiadających prawa wyborcze, a w poprzednich listach pominiętych:

I. Lekarzy cywilnych:

1. Gerenreich Jakób, Chełm.
2. Slęk Bolesław, Maciejowicze, pow. Garwoliński.
3. Karniewski Franciszek, Sobienie - Jezioro, pow. Garwoliński.
4. Szulc Józef Włodzimierz, Łaskarzew, powiat Garwoliński.
5. Erlich Lichtensztejn Ryfka, Lublin.
6. Małkowski Adam, Wola Korytnicka, p. Węgrowski.

II. Lekarzy Wojskowych:

1. płk. Szymański Tadeusz, Lublin,
2. ppłk. Wieszeniewski Włodzimierz, Lublin,
3. mjr. Kopystyński Ignacy, Lublin,
4. kpt. Małuj Jan, Lublin,
5. płk. Kafel Władysław, Lublin,
6. płk. Hirszfeld Henryk, Kowel,
7. ppłk. Bieniecki Kazimierz, Równe,
8. ppłk. Kowaliński Kazimierz, Lublin,
9. kpt. Bieniek Aleksander, Lublin,
10. por. Malczewski Tadeusz, Lublin,
11. ppłk. Samojłowicz-Salamonowicz Otto, Lublin,
12. kpt. Wachnowski Włodzimierz, Lublin,
13. płk. Muller Filip, Chełm,
14. mjr. Berman Abraham, Chełm.
15. Por. Fiumel Antoni, Chełm,
16. kpt. Bajkowski Stanisław, Chełm,
17. mjr. Oulchla Fuchs Władysław, Chełm,
18. kpt. Rytter Kazimierz, Chełm,
19. ppłk. Czechowicz Józef, Zamość,
20. kpt. Bieliński Władysław, Zamość,
21. mjr. Kozłowski Władysław, Zamość,
22. por. Pracki Tadeusz, Zamość,
23. por. Rybiński Aleksander, Hrubieszów,
24. mjr. Wojtowski Karol, Puławy,
25. kpt. Sawicz Władysław, Kowel,
26. kpt. Gliwiński Stanisław, Kowel,
27. mjr. Felicki Arnold, Włodzimierz,
28. mjr. Jurow Michał, Włodzimierz,
29. por. Przegaliński, Edward, Włodzimierz,
30. mjr. Turkiewicz, Stanisław, Równo,
31. kpt. Kawecki Tadeusz, Równo,
32. kpt. Biega Stefan, Dubno,
33. mjr. Turkiewicz Józef, Krzemieniec,
34. por. Szumski Artur, Ostróg,
35. kpt. Tabidze Aleksander, Lublin,
36. mjr. Babecki Jerzy, Zamość,
37. mjr. Zamojski Karol, Włodzimierz,
38. kpt. Otfinowski Stanisław, Równe,
39. por. Klaczak Antoni, Równe,
40. por. Biberga Stanisław, Sarny,
41. ppłk. Chemiczewski Józef, Siedlce,
42. ppłk. Maszadro Ksawery, Siedlce,
43. mjr. Brykner Władysław, Siedlce,
44. mjr. Stępkowski Wacław, Siedlce,
45. mjr. Poraziński Ludwik, Siedlce,
46. kpt. Wróblewski Władysław, Siedlce,
47. kpt. Rymaszewski Kacper, Siedlce,
48. kpt. Walkowski Stefan, Siedlce,
49. kpt. Danowski Ludwik, Siedlce,
50. kpt. Tom Jakób, Siedlce,
51. płk. Bąkowski Adam,
52. płk. Krusiewicz Jan,,
53. ppłk. Jacewski Adolf,
54. ppłk. Szmurło Leonard,
55. mjr. Porębski Lesław,
56. mjr. Liberski Józef,
57. mjr. Kryński Kazimierz,
58. mjr. Sagatowski Andrzej,
59. mjr. Zawadzki Walenty,
60. mjr. Maresz Wiktor,
61. kpt. Węgłowski Bolesław,
62. kpt. Cepryński-Ciekawy Stanisław,
63. kpt. Funk Robert,
64. kpt. Zwierz Józef,
65. kpt. Litwińczuk Władysław,
66. kpt. Pisarczyk Roman,
67. kpt. Halpern Władysław,
68. kpt. Michałowski Władysław.
69. por. Rusiniak Władysław,
70. por. Brzostek Aleksander,
71. por. Lewin Maurycy,
72. por. Maciejewski Franciszek,
73. por. Kiełczewski Kazimierz,
74. por. Niepokojczycki Karol,
75. kpt. Szacki Konstanty,
76. ppor. Liwszyc Salomon,
77. ppor. Augustyn Stanisław,
78. ppor. Gołębski Antoni,

79. por. Kunig Stefan,
80. por. Wąsowicz Stanisław.

C. W poprzednio ogłoszonych listach należy poprawić:

1. Cymberg Icek na Cymberg Jakób,
2. Wawrzański Edmund na Warzański Edmund,
3. Cieciniewski Stanisław na Cecyniewski Stanisław,
4. Chramiewicz Stefan na Chraniewicz Stefan,
5. Zaszewski Mojżesz na Laszewski Mojżesz,
6. Romański Jan na Domański Jan,
7. Rojznian Aleksander na Rojzman Aleksander,
8. Bajewicz Jan na Rajewicz Jan,
9. Czerwiński Stanisław na Czerwiński Franciszek,
10. Zwolińska z Modrzewskich na Zwolińska z Modzelewskich,
11. Prusak Salomir na Prusak Salomon,
12. Rakowiecki Tadeusz Bychawa na Rakowiecki Tadeusz Łuków.

Rządowy Komisarz wyborczy Izby Lekarskiej Lubelskiej:
(—) *Dr. Andrzej Krysiński*
Dyrektor Wojewódzkiego Urzędu Zdrowia.

VII.

454.

Ogłoszenie.

Na zasadzie reskryptu Ministerstwa Zdrowia Publicznego z dnia 11 sierpnia 1922 r. Nr. Org. 25321/1371/22, oraz pisma Ministerstwa Spraw Wojskowych Dep. VIII San. L. 3774/VI 22, Og. Org., ogłasza się spis lekarzy wojskowych, zamieszkałych na terenie Województwa Poleskiego, mających prawo wyboru do Rady Izby Lekarskiej Lubelskiej.

SPIS LEKARZY WOJSKOWYCH:

1	płk.	Lek.	Bąkowski Adam.
2	„	„	Krusiewicz Jan.
3	ppłk.	„	Jacewski Adolf.
4	„	„	Szmurło Leonard.
5	„	„	Chomiczewski Józef.
6	„	„	Masardo Ksawery.
7	mjr.	„	Porębski Lesław.
8	„	„	Liberski Józef.
9	„	„	Kryński Kazimierz.
10	„	„	Sogatowski Andrzej.
11	„	„	Brykner Władysław.
12	„	„	Poraziński Ludwik.
13	„	„	Zawadzki Walenty.
14	„	„	Maresz Wiktor.
15	„	„	Stępowski Wacław.
16	kpt.	„	Wałkowski Stefan.
17	„	„	Węgłowski Bolesław.
18	„	„	Cepryński-Ciekawy Stanisław.
19	„	„	Funk Robert.
20	„	„	Zwierz Józef.
21	„	„	Wróblewski Władysław.
22	„	„	Rymaszewski Kacper.
23	„	„	Tom Józef.
24	„	„	Litwinczuk Władysław.
25	„	„	Pisarczyk Roman.
26	„	„	Halpern Władysław.
27	„	„	Michałowski Władysław.
28	por.	„	Rusiniak Władysław.
29	„	„	Brzostek Aleksander.
30	„	„	Lenin Maurycy.
31	„	„	Maciejewski Franciszek.
32	„	„	Kielczewski Kazimierz.
33	„	„	Niepokojczycki Karol.
34	kpt.	„	Szacki Konstanty.
35	ppor.	„	Liwszyc Salomon.
36	„	„	Augustyn Stanisław.
37	„	„	Gołębski Antoni.
38	por.	„	Kunig Stefan.
39	„	„	Wąsowicz Stanisław.

Brześć n|B., dn. 16 października 1922 r. (Nr. V. 6640).

Dyrektor
Wojewódzkiego Urzędu
Zdrowia Publicznego
(—) *w z. Dr. Lutyński*

VIII.

455.

Obwieszczenie Wojewody o ustanowieniu jarmarków we wsi Pniewo, gm. Uhrynicze pow. Pińskiego.

Ustanawiam niniejszem na mocy rozp. Min. Spr. Wewn. z dnia 3 marca 1919 r. Nr. S. P. 241/2 (okólnik N. 78) we wsi Pniewo gminy Uhrynicze pow. Pińskiego 12 (dwanaście) jarmarków rocznie, które winny się odbywać 2-go każdego miesiąca względnie następnego dnia o ile na dzień 2-go danego miesiąca przypadnie niedziela lub święto.

Celem zapobieżenia, by te jarmarki nie były rozsadnikami zaraźliwych chorób wśród bydła, winien Zarząd Gminy każdorazowo w czasie jarmarku przyzywać i opłacać weterynarza, którego obowiązkiem byłoby badanie spędzanego i sprzedawanego bydła.

Przedmiotem obrotu jarmarcznego będzie bydło, narzędzia rolnicze, towary skórzane, naczynia drewniane, gliniane i metalowe, wyroby żelazne, szkło i produkty rolne.

Brześć n/B., dn. 6 paźdz. 1922 r. (Nr. III. 372|3).

Wojewoda:
(—) *w. z. Dr. Żymirski*

456.

Obwieszczenie Wojewody o ustanowieniu jarmarków we wsi Rzeczycy, gm. Chociszewskiej pow. Kamień-Koszyrskiego.

Ustanawiam niniejszem na mocy rozp. Min. Spr. Wewn. z dnia 3 marca 1919 r. Nr. S. P. 241/2 (okólnik Nr. 78) we wsi Rzeczycy gminy Chociszewskiej powiatu Kamień-Koszyrskiego 12 jarmarków rocznie, które winny się odbywać 8-go każdego miesiąca względnie w dniu następnym, o ile na dzień 8 danego miesiąca przypadnie niedziela lub święto.

Celem zapobieżenia, by te jarmarki nie były rozsadnikiem zaraźliwych chorób wśród bydła, winien zarząd Gminy każdorazowo w czasie jarmarku przyzywać i opłacać weterynarza, którego obowiązkiem byłoby badanie bydła spędzonego i sprzedawanego.

Przedmiotem obrotu jarmarcznego będzie inwentarz żywy i martwy oraz wszelkiego rodzaju artykuły pierwszej potrzeby.

Brześć n|B., dnia 12 paźdz. 1922 r. (Nr. III. 349|4).

Wojewoda:
(—) *St. Downarowicz*

OGŁOSZENIA

Zaginęła legitymacja Nr. 23, wydana przez gm. Ohalewo pow. Prużańskiego na imię **Adolfa Lubasza,** zamieszk. w gm. Rewjatycze.

Zaginęła legitymacja Nr. 1165 wydana przez K-ndanta P. P. Okręgu XIV w Brześciu na imię **Konrada Wysłoucha,** poster. P. P. w Kamieniu-Koszyrskim.

Zaginęła legitymacja Nr. 5244, wydana przez S-two Kamień - Koszyrskie na imię **Dorofieja Hubczyka,** zamieszk. we wsi Worokomle. gm. Wielka-Głusza.

Zaginęło zaświadczenie, wydane przez Urząd gm. Turniańskiej pow. Brzeskiego na imię **Franciszka Paszko,** zamieszk. we wsi Turna.

Zaginęła legitymacja wydana na imię **Marka Zając,** zamieszk. we wsi Stradecz pow. Brzeskiego.

Skradziono legitymację, wydaną przez Starostwo Brzeskie na imię **Basi Bejnysz,** zamieszkałej w Brześciu Piotrowska 57.

Skradziono paszport wydany w New-Yorku na imię **Aleksandra Przygockiego,** zamieszk. w Wysokiem-Litewsk.

Skradziono legitymację Nr. 2378, wydaną przez S-two Brzeskie na imię **Poli Pińczuk,** zamieszk. w Wysokiem-Litewsk.

Skradziono legitymację, wydaną przez S-two Brzeskie na imię **Filipa Kuleszow,** zamieszk. we wsi Kostycze, pow. Brzeskiego.

Zaginęła legitymacja wydana na imię **Moisieja Gryniewicza,** zamieszk. we wsi Priłuki pow. Brzeskiego.

Zaginęła legitymacja, wydana przez K-ndę Pol. w Brześciu na imię **Josiela Kropa,** zamieszkałego w Brześciu, Dąbrowskiego 58.

Skradziono paszport, wydany przez S-two Brzeskie na imię **Grzegorza Moskalenko,** zamieszk. we wsi Żłomy pow. Brzeskiego.

Zaginęła legitymacja na imię **Mejera Kapłan,** zamieszk. w Brześciu, Krótka 4.

Zaginęła legitymacja wydana przez Starostwo Brzeskie na imię **Marji Kowalczuk,** zamieszk. we wsi Mitki, pow. Brzeski.

Zaginęło poświadczenie obywatelstwa Polskiego wydane przez S-two Brzeskie na imię **Charitona Petraczyk,** zamieszk. we wsi Morozowicze pow. Brzeskiego.

Skradziono legitymację, wydaną przez K-ndę P. P. w Brześciu na imię **Mordki Nirenberg,** zam. w Brześciu, Grajewska Słob. 19.

Skradziono legitymację Nr. 101, wydaną przez Nacz. I. Rejonu pow. Brzeskiego na imię **Motela Epelbauma,** zamieszk. w Wysokiem-Litewskiem.

Zaginęła legitymacja, wydana przez Starostwo Brzeskie na imię **Mordki Wajsman,** zamieszkałego w Brześciu, Białostocka 15.

Zaginął dowód osobisty, na imię **Maksyma Masiuka,** zamieszk. we wsi Pożeżyn pow. Brzeskiego.

Skradziono dowód osobisty wydany przez S-two Brzeskie na imię **Atanazego Hryciuka,** zamieszk. we wsi Stary-Dwór, pow. Brzeskiego.

Zaginęła legitymacja Nr. 5559, wydana przez K-ndę P. P. w Brześciu na imię **Chaima Goldberg,** zamieszk. w Brześciu, Listowskiego 80.

Zaginęło zaświadczenie, wydane przez Urząd gminy Wołczyńskiej na imię **Timofieja Prońko,** zamieszk. we wsi Zalesie pow. Brzeskiego.

Zaginęła legitymacja nauczycielska, wydana przez Inspektorat Szkolny w Brześciu na imię **Marji Przegalińskiej,** zamieszk. w Brześciu.

Zaginęła legitymacja wydana przez gm. Duczymin z. Warszawskiej na imię **Stanisława Bogdaszewskiego,** zamieszk. w Brześciu.

Zaginęła legitymacja, wydana przez K-ndę Pol. w Brześciu na imię **Lejby Szub,** zamieszkałego w Brześciu.

Zaginął paszport na imię **Zofji Sobierajskiej,** zamieszk. w Brześciu, Kobryńska 46.

Zaginęła legitymacja, wydana przez S-two Brzeskie na imię **Piotra Chwiedczuk,** zamieszk. w Puchaczewie pow. Brzeskiego.

Zaginęła legitymacja, wydana przez S-two Brzeskie na imię **Tuli Wigutow,** zamieszk. w Brześciu, Topolowa 27.

Skradziono zaświadczenie, wydane przez gm. Motykalską na imię **Andrzeja Jakubczyka,** zamieszk. we wsi Klejniki, pow. Brzeskiego.

Skradziono wszystkie dokumenty osobiste na imię **Olgi Bokoń,** zamieszk. w Brześciu, Kijowska Słobódka 7.

Zaginęła legitymacja, wydana przez S-two Brzeskie na imię **Sury Małamed,** zamieszk. w Wysokim-Lit.

Zaginęła legitymacja, wydana przez S-two Stołpeckie na imię **Józefa Szulca,** zamieszk. w Brześciu, Teatralna 6.

Zaginęła legitymacja, wydana przez Nacz. III Rejonu pow. Brzeskiego na imię **Lejby Waserman,** zamieszk. w Małorycie.

Zaginęła legitymacja na imię **Antoniego Zemrzyckiego,** zamieszk. we wsi Skoki, pow. Brzeskiego.

Zaginęła legitymacja na imię **Mojżesza Gutmana,** zamieszk. w Brześciu, Białostocka 76.

Zaginęła legitymacja wydana przez S-two Brzeskie na imię **Mikołaja Szumskiego,** zamieszk. we wsi Smugi, pow. Brzeski.

Zaginęła legitymacja, wydana przez K-ndę P. P. w Brześciu na imię **Jakóba Golsztejna,** zamieszk. w Brześciu, Unji Lubelskiej 42.

Zaginęła książka domowa domu Nr. 59 przy ul. Szpitalnej w Brześciu, wł. **Eli Farbman,** zamieszk. tamże.

Zaginęła legitymacja Nr. 663, wydana przez S-two Łuninieckie na imię **Szmula Goldberga,** zamieszk. w Dubnowiczach pow. Łuninieckiego.

Zaginęła legitymacja Nr. 494, wydana przez S-two Kobryńskie na imię **Bejnesza Kronsztata.**

Zaginęła legitymacja Nr. 502, wydana przez K-ndę P. P. w Kobryniu na imię **Chaima Antopolskiego.**

Zaginęła legitymacja Nr. 34, wydana przez S-two Kobryńskie na imię **Klementyny Dąbrowskiej.**

Zaginęła legitymacja, wydana przez Nacz. III rejonu pow. Kobryńskiego na imię **Sergjusza Krawczuka.**

Zaginęła legitymacja Nr. 802, wydana przez Nacz V rejonu pow. Łuninieckiego na imię **Noty Gloubermana,** zamieszk. w Stolinie.

Zaginęła legitymacja, wydana przez S-two Łuninieckie na imię **Adama Sawiłowicza,** zamieszk. w Łunińcu.

Zaginął paszport zagraniczny Nr. 382 wzór 2, serja 050111 na imię **Ryfki Chinicz,** zamieszk. w m. Leninie pow. Łuninieckiego.

Zaginęła legitymacja Nr. 403, wydana przez S-two Kamień-Koszyrskie na imię **Ryfki Lerman,** zamieszk. w K.-Koszyrskim.

Zaginęła legitymacja Nr. 1019 wydana przez S-two Kamień-Koszyrskie na imię **Motela Meszuresa,** zamieszk. w K.-Koszyrskim.

Starostwo Sarnieńskie ogłasza: 1) do wsi Wydymer gm. Horodziec przybłąkała się klacz maści gniadej, około $1^1/_2$ roku wieku, oddana pod opiekę Florentynie Kopij z tejże gminy. Poszukuje się właściciela.

2) Do Kolonji Duni, gm. Horodziec przybłąkała się klacz maści gniadej, wzrostu średniego, na łbie gwiazdka, wszystkie cztery nogi w pęcinie białe i przednie prawe kopyto białe. Poszukuje się właściciela.

Zaginęła pieczątka „Inżynier Drogowy P. O. D. R. P. w Brześciu Litewskim" którą się unieważnia.

Zagineła legitymacja Nr. 1079, wydana przez K-ndę P. P. w Prużanie, na imię **Mojżesza Nuna**

Zaginęło zaświadczenie Nr. 251, wydane przez Urząd gm. Antopol pow. Kobryńskiego, na imię **Aleksadra Fiersowicza.**

Zaginęło zaświadczenie № 822 wydane przez Urząd gm. Czuczewicze pow. Łuninieckiego, na imię **Stefana Zawryda,** zamieszk. w chut. Bor. gm. Czuczewicze.

Zaginęła legitymacja wydana przez S-two w Strzyżowie na imię **Bronisławy Pasek,** zamieszk. w Leninie, pow Łuninieckiego.

Spaliła się legitymacja Nr. 922, wydana przez Nacz. V. rejonu pow. Łuninieckiego na imię **Szmeikr Wołyńskiego,** zamieszkałego w Stolinie.

Zaginęło tymcz. zaświadczenie demobilizacyjne, wydane przez I Dyon Taborów w Warszawie, na imię **Kazimierza Rasiewicza,** zamieszk. w Łunińcu.

Zaginęła legitymacja Nr. 201, wydana przez S-two Łuninieckie na imię **Jankiela Sznajdermana** zamieszk. w Stolinie.

Zaginęła legitymacja Nr. 323, wydana przez Nacz. Rejonu w Kartuskiej-Berezie na imię **Mowszy-Szmula Łazarowskiego,** zamieszk. w Malczu.

Zaginęła legitymncja Nr. 536, wydana przez S-two Łuninieckie na imię **Tytusa Filanowicza,** zamieszk. we wsi Rubel.

Zaginęła legitymacja Nr. 179, wydana przez S-two Łuninieckie na imię **Anny Zacharko,** zamieszk. w Łunińcu.

Zaginęła legitymacja wydana przez Nacz. II rejonu pow. Łuninieckiego na imię **Karola Nowosielskiego.**

Zaginęła legitymacja Nr. 1801, wydana przez S-two Kamień-Koszyrskie na imię **Michała Krawczuka,** zamieszk. we wsi Stobychowa pow. K.-Koszyrsk.

Zaginął paszport zagraniczny wydany b. Z. T. P. i E. w Warszawie na imię **Berka Nuna,** zamieszk, w Prużanie.

Zaginęła legitymacja Nr. 698, wydana przez Nacz. Rejonu w Kartuskiej-Berezie pow. Prużańskiego, na imię **Geni Rotsztejn,** zamieszk. w Kart.-Berezie.

Zaginęła legitymacja Nr. 5381, wydana przez S-two Kamień-Koszyrskie na imię **Jankiela Bindesa,** zamieszk. w Worokomli gm. Wielka-Głusza.

Zaginęła legitymacja Nr. 2361, wydana przez Nacz. II. Rejonu pow. Drochiczyńskiego na imię **Jasza Glejberzon,** zamieszk. w m. Motole.

Zaginęła legitymacja Nr. 337, wydana przez S-two Kobryńskie na imię **Piotra Podolskiego,.**

Zaginęła legitymacja Nr. 1771, wydana przez Nacz. III rejonu pow. Kobryńskiego na imię **Aleksandra Kulik.**

Skradziono legitymację Nr. 319, wydaną przez S-two Kobryńskie na imię **Josela Szustera.**

Zaginął dowód osobisty, wydany przez S-two Brzeskie na imię **Sojko Mirona,** zamieszk. w Twierdzy-Brześć.

Zaginęła legitymacja, wydana przez K-nde Policji na imię **Mojżesza Glejzora** zamieszk. w Brześciu, Piotrowska 42.

Zaginęła legitymacja, wydana przez S-two Brzeskie na imię **Ignacego Parasiuk,** zamieszk. we wsi Lasek gm. Wysokie-Litewskie.

Skradziono paszport rosyjski na imię **Lejzora Łukina,** zamieszk. w Brześciu, Topolowa 10.

Skradziono legitymację, wydaną przez gm. Turna, pow. Brzeskiego na imię **Piotra Rachlej,** zamieszk. we wsi Zawierszany gm. Turna.

KONKURS

Wojewódzki Urząd Zdrowia w Brześciu n/B. niniejszem ogłasza konkurs na otwarcie nowych aptek publicznych w Telechanach pow. Kosów-Poleskiego, w Dywinie pow. Kobryńskiego i w Rafałówce pow. Sarneńskiego.

Ubiegający się o uzyskanie tych koncesji winni w przeciągu 4 tygodni od dnia ogłoszenia w „Monitorze Polskim" niniejszego konkursu nadesłać do Wojewódzkiego Urzędu Zdrowia należycie opłacone podatkiem stemplowym podanie, do którego należy dołączyć dokumenty wyszczególnione w § 6 Rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 21 kwietnia 1921 r. o sposobie zakładania aptek (Monitor Polski z dn. 28 maja 1921 r. Nr. 118).

Za Wojewodę Dr. LUTYŃSKI.

Dyrektor Wojewódzkiego Urzędu Zdrowia Publicznego.

Druk. „Orka-Brygada", Brześć n|B., Zygmuntowska 65. tel. 18.